

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Mgr. Jiřího Wažika a přísedících Ing. Miloše Petře a Ilony Polákové v hlavním líčení konaném v Praze dne 14. 1. 2022

takto:

obžalovaný

M **H** **[redacted]**, narozen **[redacted]** v **[redacted]**, trvalý pobyt V **[redacted]**
[redacted], adresa pro doručování S **[redacted]**

je vinen, že

v přesně neustanovené době od března do září roku 2019 v jím užívaném pokoji v domě na adrese **[redacted]**, v době, kdy se podílel na výchově své nezletilé dcery poškozené V **[redacted]** **H** **[redacted]**, narozené **[redacted]** a měl ji u sebe na návštěvě, nezletilé opakovaně ukazoval na svém mobilním telefonu nezjištěné značky videosoubory se sexuální tematikou zobrazující dospělé osoby při různých sexuálních praktikách včetně masturbace a orálních praktik, před nezletilou prováděl masturbaci, kdy nejméně v jednom případě u něj došlo k ejakulaci, dále požadoval, aby si vysvlékla oděv, kdy toto nezletilá v jednom případě učinila a poté se jí dotýkal v oblasti horní části těla, kdy se tohoto jednání dopustil v úmyslu v přítomnosti poškozené dosáhnout uspokojení svého sexuálního pudu, a to přesto, že si byl vědom, že jeho dcera je osobou mladší patnácti let,

tedy

úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, závažným způsobem porušil svou povinnost o ně pečovat nebo jinou svou důležitou povinnost vyplývající z rodičovské zodpovědnosti, a spáchal takový čin ze zavrženíhodné pohnutky,

čímž spáchal

přechin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Lucie Vašenková

a odsuzuje se

podle § 201 odst. 3 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let.**

Podle § 84; § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu **za současného vyslovení dohledu** nad obžalovaným podmíněně odkládá na zkušební dobu **3 (tří) let.**

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá, aby v průběhu zkušební doby podle svých sil odčinil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je **obžalovaný povinen nahradit** nemajetkovou újmu v penězích **poškozené nezletilé V [redacted] H [redacted]**, narozené [redacted], bytem [redacted] **v částce 50 000 Kč,**

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se **poškozená V [redacted] H [redacted]** odkazuje se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

ODŮVODNĚNÍ:

Krajské státní zastupitelství v Praze podalo dne 6. 8. 2021 na M [redacted] H [redacted] obžalobu pro zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že *v přesně neustanovené době od listopadu roku 2018 do září roku 2019 v jím užívaném pokoji v domě na adrese [redacted] v době, kdy se podílel na výchově své nezletilé dcery V [redacted] H [redacted] nar. [redacted] a měl ji u sebe na návštěvě, nezletilé opakovaně ukazoval na svém mobilním telefonu nezjištěné značky videosoubory se sexuální tematikou zobrazující dospělé osoby při různých sexuálních praktikách včetně masturbace a orálních praktik, poškozenou nezletilou V [redacted] H [redacted] přiměl, aby mu svojí rukou opakovaně stimulovala jeho přirození za účelem jeho sexuálního uspokojení, před nezletilou prováděl masturbaci, kdy nejméně v jednom případě u něj došlo k ejakulaci s tím, že po poškozené chtěl, aby ejakulát olízovala, po poškozené požadoval, aby mu prováděla orální praktiky, což odmítla, dále požadoval, aby si vysvěkla oděv, kdy toto nezletilá v jednom případě učinila a poté se jí dotýkal v oblasti horní části těla, kdy se tohoto jednání dopustil i přesto, že si byl vědom, že jeho dcera je osobou mladší patnácti let, přičemž při tomto svém jednání zneužil bezbrannosti nezletilé poškozené, která s ohledem na svůj věk 6 let v době činu nemohla mít dostatečné znalosti a vědomosti, aby chápala smysl jeho jednání a byla schopna jasněho projevení nesouhlasu s tímto jeho jednáním.*

Důkazy provedenými v hlavním líčení má soud za dostatečně prokázané, že obžalovaný spáchal skutek, jehož spáchání mu bylo kladeno za vinu, nicméně skutek oproti podané obžalobě při zachování jeho totožnosti, částečně v jednání a částečně v následku, změnil a upravil do podoby uvedené ve výroku rozsudku. Oproti obžalobě jej také kvalifikoval mírněji, toliko jako přečin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.

Obžalovaný M [redacted] H [redacted] u hlavního líčení uvedl, že s obžalobou nesouhlasí, výchovu svých dětí v žádném směru neporušil a tento skutek nespáchal. Jestli jeho dítě chodí k psychologovi, tak možná z toho důvodu, že vyrůstá v takovém prostředí, v jakém vyrůstá. Před rozchodem se s paní P [redacted] stále hádali. Bývalá přítelkyně měla nálady a nelíbilo se jí, když jí obžalovaný vyčítal, že on musí uklízet, vařit a starat se o děti. Zjistil, že opět bere drogy, a když jí i to vytknul, tak ho fyzicky napadla. Poté se chvíli nebavili, pak jí to odpustil a tak stále dokola. Přítelkyně měla modřiny, a když se jí na ně obžalovaný ptal, tak říkala, že je má od kýble, ale dnes si obžalovaný myslí, že to mohlo být pravděpodobně od vpichu. Někdy když se pohádali, tak jí řekl, že když užívá drogy, tak si vezme holky k sobě, ale ona mu řekla, že udělá vše pro to, aby je nedostal, že už je v životě neuvidí. To bylo předtím, než se odstěhoval, tedy před listopadem 2018. Problémy s drogami měla již dříve, obžalovaný neví, jestli měla nějakou pauzu. Začal jezdit s bezpečností agenturou za hranice, byl třeba i dva měsíce pryč, a údajně jí měl někdo vozit drogy přímo domů, takže nejspíš užívala víc, než si dokázal představit. Brala pervitin. Přímo ji neviděl,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Lucie Vašenková

že by užívala drogy, ale po nehodě mu to ukázala a dala mu zbytek, který si chtěl schovat jako pytlík, ale omylem to vypral, takže zbyl pouze pytlík.

Dne 11. 11. 2018, v den svátku obžalovaného, proběhla jejich poslední hádka, kdy se rozdělili. Začalo to dohady, poté fyzickým napadením, tak se obžalovaný sbalil a odjel k bratrovi na [REDAKCE]. Poté jezdil obžalovaný za dětmi nebo je vzal do kina nebo k vodě. Dne 2. března 2019 byl na rodinné sešlosti a dozvěděl se, že bývalá přítelkyně měla nehodu, tak za nimi jel a ona ho donutila vzít si holky na noc na [REDAKCE]. Nabízel se, že přespí u nich v [REDAKCE] na gauči, protože měl jen jednu místnost, takže by musel spát na zemi a holky na rozkládacím gauči, ale po hodině přemlouvání na to přistoupil. Obžalovaný zjistil, že byla pod vlivem alkoholu a drog. Následující den holky odvezl zpět do [REDAKCE] a další asi dva měsíce tam s nimi byl. Bývalá přítelkyně přišla o práci a obžalovaný jí pomáhal, koupil jí auto, půjčil na telefon a pomohl jí postavit se na nohy, ale po dvou měsících ho vyšoupla, protože asi měla novou známost. Později měl holky na noc na [REDAKCE] ještě asi dvakrát. Bratr obžalovaného na [REDAKCE] pronajal bytový dům a obžalovanému přenechal jednu místnost velkou 2,5 x 4 metry.

Obžalovaný popírá cokoliv, co je v obžalobě uvedeno ze sexuálních praktik ve vztahu k dceři V [REDAKCE]. Před dcerami rozhodně nechodil nahý, maximálně přeběhl z koupelny v trenkách. Doma se pohyboval v tepláčkách už jenom proto, že měl na zahrádce psa, který neustále štěkal, tak běhal ven. Je mu nepohodlné chodit jen v trenkách, připadá si hloupě, stydí se. Holky koupal jen jednou, protože bylo po dešti a není čuně, aby je nechal špinavé od bláta, tak je jako normální otec vysprchoval. V domě byla na chodbě společná sprcha, takže musel z bytu jít v zimě za roh, rychle je ošplouchnout a zase zpět. Koupelna se snad ani zamknout nedala.

To, že policie řeší jeho nevhodné chování k dceři, se obžalovaný dozvěděl někdy v lednu 2021, kdy se vracel z noční a policie na něj již čekala a odvezli ho k výslechu. Dozvěděl se, že je podezřelý ze zneužívání dcery V [REDAKCE]. V té době s dcerami již tak rok nebyl v kontaktu, i když chtěl, tak mu to nebylo umožněno. Nyní jsou to pomalu dva roky. Když se odstěhoval z [REDAKCE], tak se vídali, ale paní P [REDAKCE] vadilo, že když měl třeba noční, tak S [REDAKCE] spala v posteli se současnou partnerkou obžalovaného nebo že V [REDAKCE] spala v posteli s devítiletým M [REDAKCE]. Také tvrdila, že když se V [REDAKCE] vrátí, tak více zlobí. Dcery za obžalovaným jezdily někdy do ledna 2020, poté paní P [REDAKCE] hledala spoustu výmluv a za celý rok 2020 je neviděl. K Vánocům 2019 V [REDAKCE] koupil telefon a psal jí SMS pozdravy, ale asi po dvou zprávách mu to paní P [REDAKCE] zakázala, že V [REDAKCE] blbne hlavu a změnili jí číslo. Obžalovaný se pak ozval ještě na Vánoce 2020, jak to bude s holkami, ale bez reakce. Ve stejnou dobu se od babičky holek, paní D [REDAKCE] P [REDAKCE], dozvěděl, že se jí nelíbí, jak se k ní současný partner paní P [REDAKCE] pan Č [REDAKCE] chová, a že je zlý na holky, které se ho bojí, a které oslovuje ponižujícím způsobem, jako například „bramboro“. Obžalovaný měl v plánu žádat nápravu styku cestou soudu, což říkal jejich babičce a chtěl to řešit po Novém roce. Paní P [REDAKCE] říkal, že to budou řešit přes sociálku. Pak ale přišly jiné problémy s bývalým přítelem současné partnerky obžalovaného, tak se zaměřili na její bezpečí, protože jí vyhrožoval.

Obžalovaný uvedl, že skoro rok přemýšlel nad tím, co jeho dcera popsala. Přijde mu, že ve škole se takové věci dějí stále, takže buď něco viděla, nebo si něco sama pustila doma, protože holky se o sebe starají celé dopoledne samy. Obžalovaný si dovede představit, že by mohla být klidně zmanipulovaná, protože by už hrozilo, že si holky vezme do své péče poté, co je přestal dostávat. S dcerami měl skvělý vztah, holky ho měly rády, raději byly s ním a nechťely se domů vracet a najednou řeknou, že jejich táta je R [REDAKCE] a jeho nemají rády. Když za ním holky jezdily, tak se V [REDAKCE] těšila, že jedou za D [REDAKCE], jeho současnou přítelkyní. V [REDAKCE] nikdy neříkala, že by k nim nechťela, vždy jela ráda a kolikrát obžalovaného přemlouvala, aby tam ještě mohla zůstat a domů je vracel vždy s pláčem. Současného partnera paní P [REDAKCE] zná, párkrát se viděli skrz kynologii, kdy jim pomáhal jako figurant, a jednou je viděl spolu. Vycházeli spolu normálně až do posledního telefonátu od něj, kdy se obžalovaný ozval, jestli by holky nemohly přijet, tak mu řekl,

že si nyní dupne on a holky už neuvidí, a jestli chce, tak má přijet a vysvětlí mu to. Tento telefonát mohl proběhnout někdy v březnu 2020, před covidem, už bydlel ve [REDAKCE].

Když žil na [REDAKCE], tak měl obžalovaný kamarádku, která ho navštěvovala, ale nebyl to trvalý vztah. S paní P [REDAKCE] nepřestali mít sexuální vztah. I když se vrátil na dva měsíce po její nehodě, tak ho měli. Občas si k tomu něco pustili, ze začátku jednu za čas, ale pak to i vyžadovala – konkrétně lesbické scény. Ve své výpovědi uváděla, že to vyžadoval obžalovaný, ale on se jen nebránil, každý se rád podívá. Dívali se na normální pornografii. Nesledovali dívky nebo nedospělé, to by obžalovaného ani ve snu nemohlo napadnout, vždy měl radši ženy středního věku, mladší dospělé mu přijdou nevyzrálé. Byl seznámen s výsledky znaleckého zkoumání ve vztahu k reaktivitě na sexuální objekty, které si nedovede vysvětlit. Podle něj to tak není, musel by to na sobě poznat. Dále obžalovaný uvedl, že na policii zmiňoval komunikaci s jinými ženami erotického charakteru, to bylo asi v roce 2017, ještě před nehodou paní P [REDAKCE]. S dcerou V [REDAKCE] se nikdy nebavil o sexuálních tématech, ani jí neukazoval videa a fotografie toho typu. Na [REDAKCE] neměl soubory s erotickou tematikou. DVD, co tenkrát kupovali s paní P [REDAKCE], zlikvidoval, když se stěhoval.

Poškozená nezletilá V [REDAKCE] H [REDAKCE] byla v přípravném řízení vyslechnuta dne 12. 3. 2021 ve speciální dětské výslechové místnosti policejní vyšetřovatelkou, soud obrazový a zvukový záznam pořízený o jejím výslechu u hlavního líčení přehrál ve smyslu § 102 odst. 2 tr. řádu. Poškozená V [REDAKCE] byla v průběhu výslechu přiměřeně, vzhledem k situaci, nervózní a odpovídala převážně jednoslovně nebo jednou větou, ale s vyslyšající od začátku výslechu spolupracovala a udržovala oční kontakt. Na počátku výslechu byla přiměřeně ke svému věku poučena a uvedla, že má nejvíc ráda mámu, R [REDAKCE] a ségru s bráchou. Bývalého tátu M [REDAKCE] má ráda trochu. Má ho ráda trochu, protože udělal něco, co nemůže. Ukazoval jí věci, které ukazovat nemůže a ona se to bojí říct. Vyslyšající ji podpořila a poté poškozená uvedla, že na jeho „pindíku“ jí ukazoval, že dělal pohyby rukou nahoru a dolů, které předvedla a dále specifikovala, že z toho vytekla taková divná žlutá věc.

Pak jí na Internetu ukazoval nějaké věci, že to dělají kluci a holky to pak olizují na tom „pindíku“. Na tom telefonu viděla, že tam leželi kluci a předvedla, že masturbovali. Pak jim to olizovaly holky a pak poškozená viděla, jak nějaký holky měly jiný „pindíky“ a daly si je k sobě do vany a pak to tam olizovaly. To viděla vícekrát na telefonu u táty. Jinde to neviděla. Táta jí to ukazoval na [REDAKCE], odkud se už odstěhoval. Poškozená za ním jezdila na návštěvu jednou za 14 dní. Když se jí vyslyšající zeptala, jak ví, že to bylo takto často, tak poškozená uvedla, že jí máma řekla, že k němu bude jezdit vždy jednou za 14 dní. Jezdila tam ona i S [REDAKCE].

Když to poškozené tat'ka ukazoval, tak byla S [REDAKCE] vždycky na záchodě nebo venku. Poškozené to ukazoval u něj v malinkém bytě, který je velký asi jako polovina místnosti, ve které probíhal výslech. Tat'ka tam měl trezor se zbraněmi, jednu postel, stůl a poškozená si myslí, že tam měl gauč. U tat'ky spaly a byla tam jen dva dny. Spali všichni tři na rozloženém gauči. Poškozená pod peřinou a v pyžamu. Táta má na spaní buď pyžamo, nebo spal jenom v trenkách. Když se to stalo, tak leželi na tom gauči a táta jí to ukázal a pak chtěl, aby i ona olizovala. Pak chtěl, aby si i ona svlékla kalhoty a tričko, což udělala jenom jednou. Poté, co se svlékla, ji nutil, aby dělala tamto. Táta byl prostě celý nahatý i bez trenek a poškozená opět ukázala pohyb rukou nahoru a dolů s komentářem, že tohle s tím dělal a pak to on olizoval. O sobě uvedla, že nic nedělala, jenom maximálně trochu pohyb nahoru a dolů. Tatínek jí ten pohyb vysvětloval, aby to udělala a pak to olizovala, když vyteklo tamto žlutý.

Vyšetřovatelka se poté poškozené zeptala, co bylo to, co jí táta ukazoval, kde byli holky a kluci. K tomu uvedla, že leželi a on měl telefon, pouštěl to a říkal, aby to dělala taky. S [REDAKCE] v tu dobu byla venku, protože tam byli i jiní lidé. Poškozené v té době bylo šest, což ví, protože to bylo ještě na [REDAKCE]. Pak se táta odstěhoval do jiného domu, kde byla jiná paní a ta měla dvě děti a ona dostala telefon a bylo to před dvěma roky, protože teď je jí osm. Dřív o tom

neřekla, protože to on říkal a pak si řekla, že to někomu řekne. Mamce to po příjezdu od tat'ky neřekla, protože jí říkal, že to nemá nikomu říkat.

Poté vyslyšající poškozené podala panenku chlapce, aby jí vše demonstrovala. Poškozená panáčkovi svlékla kalhoty, tričko a trenky mu stáhla ke kotníkům. Posléze uvedla, že trenky měl taky sundané. Ukázala, co dělala a chytla dvěma prsty penis panáčka a naznačila pohyb nahoru a dolů. Poté za pomoci panenky demonstrovala, že táta ležel na zádech a ona si na něj měla obkročmo sednout v oblasti stehen a ukázala, že měla otci rukama třít penis. Když to dělala ona, tak z toho tátovi nic nevyteklo, jen když to udělal on. Stalo se to víckrát, nepamatuje si kolikrát, protože to je dva roky nazpátek. Tat'ka jí u toho říkal, ať to nikomu neříká. A když dělal tamto, tak říkal, ať to dělá rychleji. To říkal, aby z toho vyteklo tamto. Když to potom dělal on sám sobě, tak ona nedělala nic, jen se musela koukat. Na panenkách ukázala, že slezla a seděla vedle otce obličejem k němu. Když to dělal sám, tak mu z toho vytekla taková žlutá tekutina, on ji olizoval a pak si to i utíral ubrouskem. Když to olizoval, tak se zkusil naklonit, ale že mu to prý moc nejde, tak to má dělat poškozená. „Pindík“ byl velký, spíš mu padal, na figurce poškozená ukázala, že občas byl ztopořený. Když na něj sáhla, tak to bylo nepříjemné. To, co mu z toho teklo, bylo žluté, vyprskávalo to. Trvalo to nejvíc hodinu. Bylo to v létě, asi v květnu. Bylo to pokaždé stejné.

K tomu, jestli na ní tat'ka sahal, uvedla, že se to stalo. Chtěl, aby se svlékla, tak ji svlékal, ale ona nechtěla. Svlékla jí tričko. Do oblasti přirození jí nesahal. S mamkou si dává pusy, tat'ka chtěl taky pusu na pusu. Vypadala normálně, jako když si ji dává s mámou. Pusu chtěl táta pořád, i na Š[REDAKOVANÉ], ale na té míň. Pusu chtěl pořád dávat té paní, co už má chlapa.

K tatínkovi jezdila i se Š[REDAKOVANÉ]. K dotazu, jak často chodí Š[REDAKOVANÉ] na záchod, poškozená uvedla, že hodně a pak ještě chodí hodně ven, protože někdy chodili i do lesa. Pak šli na nějaké hřiště, kde se dá hrát fotbal. Se Š[REDAKOVANÉ] na záchod nikdo nechodil, chodila sama nebo někdy s poškozenou, když šla taky. Nestalo se, že by se Š[REDAKOVANÉ] během toho vrátila. Slyšeli, když šla a on se rychle přikryl. Rychle si vzal trenky a přikryl se. Skoro furt tam byl jenom v trenkách. Bylo teplo, bylo léto. Poškozená nosila tričko a kalhoty. Stávalo se to odpoledne i ráno i večer. Když byli u tat'ky, tak s kamarády chodili do lesa. S tat'kou koukali na televizi, na výlety s ním nejezdily, jen jednou na řeku, kde plavali.

Poškozená o tom řekla jen R[REDAKOVANÉ] a trochu mámě. Spíše se to dozvěděli od paní učitelky, protože poškozená řekla holkám, že kluci dělají tohle s tím „pindíkem“, že jim z toho něco vyteče a pak že se to může olizovat. Holky na to nic neříkaly. S rodiči se o tom pak nebavila, jenom s R[REDAKOVANÉ] v autě, který se jí ptal a říkal, co jí asi dělal a pak říkal, že půjde sem. To, že to táta dělat nemůže, jí říkal R[REDAKOVANÉ], protože na to byla moc malá. Nejdřív si myslel, že mluví o Jackassu. To je něco, že chlapi tam načůrají do kelímku a pak to vypijí, ale bývalý táta jí spíš ukazoval porno. Než jeli k výslechu, tak se bavili o tom, že musí mluvit pravdu. Nikdo jí neříkal, co má přesně říkat. Doma má pokojíček dohromady se Š[REDAKOVANÉ], J[REDAKOVANÉ] spí v ložnici s mamkou. Mamku s R[REDAKOVANÉ] nikdy při něčem takovém neviděla.

V televizi se poškozená dívá na pohádky, bráškově pouští prasátko Peppu nebo Mášu. Ona pořád kouká na princeznu a půl království. Na počítač může chodit, má tam stažené nějaké pohádky. Má telefon, se kterým může telefonovat a může na něm koukat na nějaké věci. Kouká se třeba na ty pohádky. To, co spolu dělali kluci a holky (masturbaci) viděla jen na telefonu u táty a i na tátovi.

Když byla s tátou na [REDAKOVANÉ], tak táta neměl žádnou paní. Máma poškozené říkala, že se furt prali, že táta lítal za holkami a dával jim peníze, ale jí peníze nedá a nepůjčí. Jezdil na měsíc pryč a máma musela topit a na všechno byla sama, táta koukal na televizi. Táta s mámou se dvakrát prali, po Vánocích nebo po čertech. Máma měla modřiny a ony se vždy schovaly pod stromeček. Tátu asi rok neviděla, kvůli koronaviru. Máma jí už dřív řekla, že si ji táta nevzal, ale přinutil ji, aby byli H[REDAKOVANÉ], máma nechtěla. Máma není H[REDAKOVANÉ], ale pořád P[REDAKOVANÉ]. Máma o tátovi doma moc nemluví. Když ano, tak říká, že není moc hodný, ale poškozená o něj

nechtěla přijít a teď jí začíná docházet, že to neměl dělat. Nechtěla o něj přijít, protože jim koupil věci, které se jim líbí. Teď jí začíná docházet, že udělal špatnou věc, že jí to udělal. R. o tátovi nemluví, nic o něm neví. Mamince se mění nálada, třeba když se zlobí. Když měla bývalého tatů, tak se jí měnila a byla furt smutná a i nasraná. Š. se u táty nebála. Někdy jim ukazoval zbraně, ale to se nebály, poškozená jen trošku.

K výsledku poškozené obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že k tomu se asi nedá vyjadřovat. Je to poprvé, co záznam viděl, ale jeho obsah četl. Nemůže to komentovat, je to síla. Jak již vypověděl, tak je to nesmysl, nereálné.

Svědkyňe P. u hlavního líčení uvedla, že první podezření, že k něčemu takovému mělo dojít, měla před třemi lety, kdy jí V. při obědě ukazovala pohyb rukou nahoru a dolů, že to po ní táta chtěl. Víc z ní nedostala, jen, že je to pravda. Přemýšlela o tom a svěřila se kamarádce M. a bohužel matce. Svědkyně vzlykala a uvedla, že ji napadlo jen, že ho přistihla při honění. Ví přesně, kdy to bylo, budou to čtyři roky, protože ten den jí bylo třicet a obědvali před odpolední oslavou. S obžalovaným ještě spolu bydleli v., obvinila ho a on na ni křičel, že to tak není a jemu i jí zkazí život. Ví, že mu potom moc nechtěla dávat děti na hlídání, ale časem tato obava opadla. S V. už se k tomu nevracela a ani neví, jak by se měla víc ptát a ani se ptát nechtěla. Měla podezření, protože neustále lezla po chlapech a plácala je po zadku. Chyběl jí chlap, protože vyrůstala hodně bez otce, který se nestaral a jezdil někam do Polska třeba na dva měsíce.

Ten den, kdy se dozvěděla něco dalšího, V. ze školy nevyzvedávala. Myslela si, že viděla něco na internetu, ale zkontrolovala telefony a počítač, televizi už přes dva roky nemají. R. Č., její partner, který ji ten den vyzvedával řekl, že ve škole vysvětlovala něco s kelímky, že to do nich stříkají a pak to pijí a tak. Svědkyně si myslela, že jde o Jackass, protože jim pan Č. jedno video doma ukazoval. Bohužel to jsou videa od dvanácti let, ale není tam vidět zadek ani přirození. Holky si prdely do obličeje, tak jim pan Č. z výchovného důvodu, že se to nesmí dělat, ukázal video Jackass, kdy načurali do kelímku a vypili to. Druhý den si svědkyně promluvila s učitelkou, která jí popsala, že V. měla říkat, že z toho vytéká něco jiného, než moč, že to pak olizují a pijí. To už svědkyni přišlo divné, tak ji přimáčkli, aby řekla pravdu a řekla, že to viděla u táty. Přestali to s ní řešit, udělali si volnější sobotu na vzpomínání a v neděli se jí znovu zeptali a začala to popisovat. Řekla jim, že chtěl, aby mu ho honila, pak olizovala, což měla odmítnout a dále mluvila o svlékání. Jak to začala popisovat, tak svědkyně odešla, nechtěla to slyšet. Odvedli děti ke kamarádce M. S. a jeli rovnou na policii. V. nepoužila výrazy jako „honila“, spíš to nazvala „dělat sem a tam“ a mimo to naznačovala ten pohyb rukou. O tom, jestli z toho něco teklo, svědkyně už neslyšela. Opakovaně řekla, že k tomu došlo na., ale když už bydlel u D., tak to dělat nechtěl. Ptali se Š., jestli jí táta dělal něco, co by se jí nelíbilo, ale říkala, že ne a V. to taky popřela. S panem H. svědkyně od té doby nemluví. Nevolala mu a nijak ho nekontaktovala, to by jí ruply nervy a musela by ho vyřvat.

Svědkyňe četla výpověď V., kterou podala v Benešově a poté obžalobu. Po výsledku v Benešově bylo na V. vidět, že je jí líp, byla uvolněná a jakoby jí spadnul kámen ze srdce. Ve výpovědích je to, co svědkyni řekla v tu neděli a něco navíc, co už slyšet nechtěla. Svědkyně vzlykala a uvedla, že vše, co četla, ji rozebralo, protože ví, že si to nezasloužila. Nyní V. konečně zažívá, co je to rodina, co je to, když se jí táta věnuje, tím myslí R. Č.

Když pan H. vypovídal, že se rozhodl odejít, tak to není pravda, svědkyně ho vyhodila ze dveří v pulte září i s taškou. Táhl se to dlouho, chtěla se s ním rozejít už dávno, ale v tu dobu mu umřel táta, tak si řekla, že teď to neudělá, ale pak jí došlo, že to vydržela další dva roky. Byl cholerik a někdy úplně zbytečně vybouchl. Na svědkyni žárlil, ona mu přišla na ženské, jak si s nimi píše. Byla blbá a hodně věcí mu odpouštěla. Když na tom byla nejhůř, přišla o práci, a to jí opravdu pomáhal a říkala si, že se k němu snad i vrátí, ale on pak vybouchnul, udělal hroznou

scénu a ona si uvědomila, že s takovým člověkem žít nechce. V době, kdy spolu žili, se pan H. choval k holkám hezky. Svědkyni ale šťvalo, že když je měl hlídat, tak je cpal sousedce. si holky bral, přespaly tam asi dvakrát.

V březnu 2019 měla svědkyně nehodu, psychicky se složila, protože žila pouze prací a dětmi, ale bylo to chvíli poté, co řešili výživu dětí a ona přišla o práci. Vzala si alkohol a domluvila si s kamarádkou návštěvu diskotéky. Udělala největší chybu, drogy nebrala pravidelně, to jen v mládí, skončila v 21 letech. Před nehodou šlo o jednorázovou záležitost, kdy si dala pervitin a nabourala – sjela do škarpy. Od té doby si nic nevzala. Pana H. poprosila, aby si holky vzal, protože byla rozhozená a neustále brečela a bylo jí to před dětmi blbé. Holky na jezdily zhruba jednou za 14 dní, ale vracely se na noc. Když se vracely, tak si svědkyně většinou ničeho nevšimla, jen jednou V. strašně brečela, ale většinou neměly čas si popovídat, protože už byl večer. Svědkyně nepozorovala, že by se V. chovala jinak nebo o tátovi mluvila jinak než předtím. S otcem se V. viděla naposled před dvěma lety. Svědkyně chtěla znát jeho adresu ve , kam si je bere, a aby si od nich odhlásil trvalé bydliště, že mu jinak děti nedá. Neudělal ani jedno, tak je přes rok neviděl. Holky už o něm nemluví. Maximálně, když někde jsou, tak zmíní, že tam byly s bývalým tátou.

S V. se svědkyně o sexu nebavila žádnou formou, pouze jí vysvětlovala, že holčičky mají pipinku a chlapci „pindíka“. V té době jí bylo šest let, tak svědkyni nenapadlo takové téma vytahovat. S partnerem je při sexu určitě neviděla. Nemohla u nich vidět ani pornografii, protože ji nemají na DVD ani v telefonu. Při sexuálním vztahu s panem H. svědkyně neregistrovala nic neobvyklého, že by měl třeba příklon k nezletilým dívkám, jen si vždy k sexu musel pustit porno pro dospělé. Vyžadoval to vždy obžalovaný, svědkyně si nechtěla pouštět lesbické porno.

S V. svědkyně dochází na terapie, ví, že s ní bude dál pracovat, protože už je ve věku, kdy se kluci pomalu koukají, bude jí devět let. Svědkyně se na to i sama připravuje, dochází k psychologce jednak proto, že nespí a jednak neví, co dělat dál, aby ve výchově V. nic nezkažila. Psycholožka jí doporučila nějakou medikaci, protože už deset měsíců nespí. Neustále na to myslí a brečí. Nechce být z léků otupělá, protože má doma ročního syna a musí se o něj starat. Raději pije meduňku a přítel jí hodně pomáhá tím, že si s ní o tom vždy popovídá a podpoří ji. V. žádné léky nebere. O tom, že probíhá soudní jednání, s V. nemluví. Naznačovala jí, že příště musí říct pravdu hned. Nedávno měla V. problém u lékaře, který po ní chtěl, aby si sundala tričko, ale chytila hrozný záchvat. Poté jí vysvětlovala, že se svlékat může pouze před mámou a panem doktorem. Věci začíná pomalu chápat, dříve se i před R. nakrucovala bez kalhotek a předváděla se. R. říkal, že netuší, co čeká, tak jí dal na prdel, že tohle dělat nesmí a kalhotky nosit musí. Nyní si je vezme už pokaždé, a dokonce se začala zakrývat, kdy svědkyně ukázala na hrudník. V. není naváděcí, mluví o všem pravdu. Zalže například ohledně vyčištěných zubů, ale to jsou dětské maličkosti. V. byla od tří let energická, byla svižnější a roztomilá. Když přišla návštěva, tak si někdy ráda povídala, ale někdy vůbec. Plácání chlapů po zadku přišlo později, ženských si skoro nevšímala.

Svědék R. Č., partner P. P., u hlavního líčení uvedl, že o tom, že se měl k V. její otec chovat nepatřičným způsobem, se dozvěděl hned druhý den, co začal jezdit za P. Říkala mu to paní P., že V. zahlásila něco o „honění“, asi že na to koukala. Vyhodnotili to ale tak, že šlo jen o nějaké „honění“, nechtěl se do toho angažovat. V. na svědka „machrovala“, že ví, co to je, když si táta hraje s „pindíkem“. To opět nechtěl řešit a pak dostal ve škole „čočku“ od paní B., což špatně pochopil a další tři dny se to řešilo, než došli k tomu, co se děje.

Svědék šel jednou sám s V. přes kopec do vedlejší vesnice a V. se ho začala ptát na zvláštní otázky. Jako třeba proč se s mámou nepere, proč na ní neřve a tak dále a najednou došli k tomu, že viděla tátu, jak si hraje s „pindíkem“. Do toho se opět nechtěl angažovat, protože tam byl

teprve měsíc, ale vyhodnotil to, že šlo tedy o nějaké „honění“, při kterém ho chytila, a tak jí řekl, že kdyby to bylo ještě jednou, tak ať to okamžitě řekne jemu, když to nechce říct mámě. Pak se na to v podstatě zapomnělo, než vzniklo to ve škole.

V lednu ve středu odpoledne přišel svědek do školy pro V[redacted] a přišla s ní paní učitelka B[redacted], která na něj nastoupila se slovy: „*okamžitě zakážete V[redacted] počítač a mobil, protože nejsem zvědavá na to, jak tam budou všichni honit dicky a do kelímku*“, pak zabouchla a odešla. Svědek zůstal stát jak opářený a jen si vzpomněl na video, které V[redacted] pustil v létě. Bylo to taky s kelímkem, tak se zasmál a okolostojícím maminkám a vychovatelce řekl, že to je Jackass, žádné porno. Ty „dicky“ si vůbec nepřipouštěl, řešil kelímek a s obžalovaným si to nespojil. V autě se V[redacted] zeptal, jestli „čumí“ na porno a ona se zeptala, co to je porno. Vzápětí si to svědek hned spojil s jedním dílem z Jackass, kdy „*maník načůrá do sněhu, vypije to a zeblije se*“. K tomu, proč jí pouštěl Jackass měl nějaké důvody, třeba kvůli úrazům. Vždy, když se holky píchly o trn nebo popálily kopřivou, tak spustily „hysterák“ a videa jim měla ukázat, že jsou větší úrazy. Také si holky čuchaly k zadkům, tak jim pustil konkrétně tu scénu se sněhem s tím, že když si budou čuchat k zadkům, tak se z toho „zeblíjou“. Š[redacted] ukazoval jen to, jak se kopají mezi nohy, že se to dá rozdýchat a i to, když skočí do kaktusu. Dnes to svědkovi připadá jako blbý nápad, ale je to jedno, holky to pochopily. Tu středu se V[redacted] potom v autě zeptal, jestli nešlo právě o ten Jackass a ona mu to potvrdila. Svědek byl naštvaný na školu, protože Jackass není žádné porno.

Svědek Č[redacted] dále sugestivně popisoval, že mu v pátek P[redacted] řekla, že si ji odchytila paní B[redacted], která jí potvrdila, že to je porno, že to s Jackass nemá nic společného, že jsou to výmysly V[redacted]. Měli tam být také „čůráci“ nebo „dici“, taky „honění do kelímku“ a nějaké pití, prostě „bukake“. Když pak byl svědek s V[redacted] sám, tak jí řekl, že jim v tom celou dobu lže a začal na ni trochu psychologicky, ale nechtěla se s ním bavit. Řekl jí, že to dopadne tak, že si celá rodina budou lhát, nebudou si věřit a bude to strašně super a jestli to tak chce a víc to neřeší. P[redacted] potom v autě prohlásila, že je to hrozné, co si vůbec V[redacted] myslí. Než dojeli domů, tak se k němu V[redacted] naklonila a řekla: „*byl to táta*“. Stále řešili video, víc nevěděli a doma to z ní začalo lézt. S P[redacted] řešili, jestli zavolat obžalovanému nebo ne, a nakonec si řekli, že nezavolají, protože vědí kulové o tom, co z toho vznikne. Dohodli se, že svědek V[redacted] vezme v neděli do OBI a v autě to z ní zkusí dostat. Nevěděl, kde začít, tak se jí zeptal, co ví o sexu a ona mu odpovídala, že on s mámou ho měli jednou, protože je z toho H[redacted]. Svědek pokračoval a oznámil jí, že viděla porno. Pak z ní vylezlo i kouření, asi minimálně další video. Věděla, co to je, když se chlap udělá, což svědka dostalo, použila výraz „*táta se udělal*“. Vysvětlila mu, že to je bílá, žlutá tekutina, ale nejsou to „čůráanky“. Pak z ní dostal, že obžalovanému sahala na „péro“ a v ten moment to ukončil, nechtěl se ptát, jestli ji znásilnil nebo ne, věděl, že půjdou na policii.

Když se vrátili domů, tak to oznámil P[redacted], dali děti k šéfovi svědka, aby je pohlídal a jeli do [redacted]. Vědělo se to už od pátku, svědek to jen potvrdil. P[redacted] se spokojila s tím, že jí to řekl, pak dál už řešili, komu ty informace předat. Nechtěli na policii do [redacted], protože tam byli známí. V[redacted] svědek řekl, že kdyby přijela policie, tak bude mluvit pravdu. Ptala se ho proč a tak jí vysvětlil, že pravdu si bude pamatovat, ale pokud bude lhát, tak si z toho nic pamatovat nebude.

K dotazu svědek uvedl, že když obžalovaný vracel děti, tak plakala jenom V[redacted]. Š[redacted] mu dala pusu a rozloučila se. V[redacted] chtěla, aby byli celá rodina – svědek, obžalovaný a máma. Nebrečela, že by s tátou být nechtěla, naopak. K začátkům společného soužití svědek vypověděl, že když se nastěhoval, tak mu V[redacted] neustále lezla po noze, nešla sundat, tak vymyslel, že s ní bude rádoby posilovat, kdo vydrží déle. Párkrát se svědkovi i jeho kamarádům stalo, že je z ničeho nic držela za přirození. Vysvětlil jí to a pak na ni byl i trochu ostřejší, že to dělat nebude, dnes už to nedělá. Jednou přijel svědkův kamarád, kterému okamžitě narazila kolenem mezi nohy, děly se zajímavé věci, nyní už ne. Doma před svědkem hrozně exhibovala, měl s tím problém, asi osmkrát mu ukázala zadek a „pipinu“, nedokázal ji usměrnit. Když vyšla z koupelny, tak po baráku chodila nahá. Když jí říkal, že to nemůže, tak to hodila na něj a řekla, ať se tedy otočí. Nyní, když se potkají na chodbě, tak se schovává. Svědka nahého potkala asi dvakrát.

V současné domácnosti nemají televizi, měli je před tři čtvrtě rokem. Počítač a internetové připojení mají. V má mobilní telefon od obžalovaného, ale většinou ho měla zakázaný, protože je živelný. Sledovali její historii, ona ji dodnes neumí vymazávat.

Svědčce D P, babička poškozené, u hlavního líčení uvedla, že si dcera dříve stěžovala, tak jí říkala, aby to řešila, ale neudělala nic. Vnučka měla divné sexuální náarážky, ale svědkyně by to přičítala jiným důvodům, než že by to někde viděla. Když spolu byly na táboře, tak měla na mladé kluky náarážky ve stylu, aby si sundal tričko, že ho chce vidět. Konkrétně koketovala s osmnáctiletým klukem, jak kdyby jí taky bylo osmnáct a volala na něj: „*A ukaž mi svoje tělíčko, abych tě mohla pohladit*“. Nebylo to jen jednou, opakovalo se to. Informoval o tom dceru a řekla jí, že by s tím něco měla dělat. O pánském přirození nebo sexuálním styku vnučka před svědkyní nemluvila. V byla temperamentní holka, jinak se chovala normálně. Když je V s vrstevnicemi, tak je dominantnější, předvádí se jako normální děti, chce být důležitá a všude první. Je možné, že by si mohla vymýšlet, jak to děti umí. Neustále všechny předhání. Když měla svědkyně na hlídání všechny čtyři vnučky, tak musela mít navrch, ale na tom není nic špatného.

V rok neviděla, dcera jí to zakázala, ale dříve ji vídala skoro každý den, když ji hlídala. Svědkyně neví, co proti ní dcera má, stále si na ni stěžuje. Když na někom chce vidět něco špatného, tak po něm hází špatné věci a ve vztahu ke svědkyni to začalo ve chvíli, kdy začala být s novým přítelem. Pan Č svědkyni zakázal se s nimi stýkat, protože na ně má údajně špatný vliv. Když dcera bydlela s panem H, tak k nim nejezdila, ale hlídala holky u sebe doma. Pan H se k dcerám chová jako otec k dětem. Jeden čas s nimi dost nebyl, pracoval mimo republiku. Dle svědkyně s ním vnučky byly rády. Svědkyně neví, jestli dcera vnučce mohla pouštět nevhodné filmy, či záběry, nikdy k nim do nejezdila. Když svědkyně na policii uváděla, že se to domnívala, tak to bylo v souvislosti s tím, jak měla V náarážky na toho kluka, ale neviděla, že by tomu tak bylo. Dcera jí to nepotvrdila, nic jí k tomu neřekla a vždy ji pošle do háje.

Proč se pan H rozešel s dcerou, neví. Když se s ním dcera rozházela, tak si na vše stěžovala, pomlouvala a házela na všechny špinu. Svědkyně to ale neřešila, protože hází špinu i na ni. Stěžovala si na M, že je na holky ošklivý, tak jí řekla, že jestli jim ubližuje, tak ať to řeší jinde. Nic konkrétního, co by měl holkám dělat, dcera neuváděla. O tom, že měl pan H něco provádět V, se svědkyně dozvěděla z předvolání na policii a pan Č tu informaci roznášel po. Dcera jí o tom neřekla, a když jí svědkyně zavolala, co se děje, tak ji slušně poslala do háje, že ji to nemusí zajímat. S panem obžalovaným svědkyně v kontaktu není. Zavolala mu před měsícem a půl, protože ji dcera strašným způsobem napadla. Nadávala jí, a tak mu zavolala, jestli neví, co se děje, ale jen jí řekl, že za měsíc bude soud a přijde jí předvolání.

Svědce M H, bratr obžalovaného, u hlavního líčení uvedl, že zhruba ví, proč bratr stojí před soudem. Nijak se o tom nebavili, svědek byl na policii u výsledku. Svědek popsal, že když začal mít bratr asi před třemi lety problémy s přítelkyní, čemuž se nediví, tak mu nabídl ve svém baráku na jeden samostatný pokoj. Problémy měla spíše jeho partnerka, má drogovou minulost a psychické výkyvy. Bratra vídal věčně zdrápaného od krve, ale snažil se to maskovat – říkal mu, že je to od psa, ale bylo jasné, že je to od ní. S P P se svědek moc nesetkával, nemusí jí. Myslí si, že drogy brala i v době, kdy už měli holky. Od lidí svědek ví, že když bratr býval hodně pracovně v terénu na službách, tak za ní jezdili lidé z tohoto směru a ona si užívala s kamarády a drogami. Nikdy neměl možnost zaregistrovat, jak se P P chová k dcerám.

K dcerám se bratr choval vždy hezky. V období, kdy bratr bydlel na, svědek doma moc nebyval, trávil hodně času ve svém bistro. Svědek za ním s holkami občas přijel, něco jim koupil a povídali si, byl to normální hodný táta. Svědek bydlí na také, ve

stejném domě, o patro výš. Neteře tam potkával, ale moc času tam netrávil, bratr je brával na výlety nebo za známými. Bylo vidět, že ho holky mají rády, neměly k němu odpor. Svědek nezaznamenal, že by se vůči němu V. chovala nějak nevhodně, nepředváděla se. M. nikdy nemusel říct, ať si V. krotí. Sedí, že u něho bratr bydlel necelý rok. Poté si našel přítelkyni ve , tak už se moc nevidali.

V tom pokoji, kde bratr bydlel, nebylo moc místa na to, aby se tam zdržovali. Sociální zařízení bylo stranou na chodbě. Není možné, aby si druhá dcera nevšimla toho, kdyby bratr v té místnosti něco dělal. Pokoj byl v přízemí, dům má dvůr a pozemek je z části oplocený. Dětská houpáčka nebo jiné věci pro děti tam nejsou, okolo jsou firmy, takže to není moc soukromé. Dle svědka není pravděpodobné, aby si tam šlo dítě samo hrát na zahradu. Vrata nefungovala, takže bylo možné se dostat na ulici.

O tom, že je bratr stíhaný za sexuální delikt, se svědek dozvěděl na policii. S bratrem se o tom předtím nebavili, jen mu naznačil, že je nějaký problém ze strany P. P. Vysvětloval mu to tak, že se cítí být nevinný a nerozumí tomu, čemuž svědek věří. Sám má zkušenost s křivým obviněním, takže ví, jací lidé dokážou být. Nemyslí si, že by V. fabulovala nějaké příběhy, ale když ji viděl naposledy, tak byla prostě ještě dítě, normální a nikdy si nestěžovala. Svědek si upřímně myslí, že by si tohle nevymyslela, museli by jí to do hlavičky nějak dostat, jestli jde o nějakou pomstu. Dovede si představit, že by jí to do hlavy dostali a ona by byla schopna to vícekrát zopakovat. Nezažil, že by jí někdo před ním mazal hlavu, ale ví, jak to funguje, když se lidé rozejdou a na druhého se hází špína. Důvodem k odstranění bratra je to, že si založila novou rodinu, kam se druhý tatínek nehodí. Svědek zažil to samé, kdy má dítě s přítelkyní, ona od něho odešla, založila si novou rodinu a musel jít stranou.

Svědčce D. B., současná partnerka obžalovaného, u hlavního líčení uvedla, že o tom, že je proti obžalovanému vedeno trestní stíhání, se dozvěděla letos v lednu. Byla distanční výuka, měla všechny děti doma, tak je šla okolo desáté zkontrolovat a před bytem byli vyšetřovatelé, od kterých se to dozvěděla. Pan H. nebyl doma, mluvila s ním až později, protože ho vzali z práce rovnou k výslechu. O obvinění se moc nebavili, byli zaskočení a svědkyně měla v té době matku v umělém spánku s COVID-19.

Ke svému vztahu s obžalovaným svědkyně uvedla, že v září to byly dva roky, co spolu začali chodit. Z. se na podzim 2019 odstěhoval k ní a jejím třem synům ve věku 6 až 15 let, které má ve své péči. Dcery partnera si brali podle toho, jak to dovolila jejich matka – jednou za čtrnáct dní, ale když začala pandemie, tak si je nebrali, protože jim to zakazovala. Holky k nim jezdily veselé, ale odjížděly s pláčem, nechtěly domů. Přijížděly špinavé, neupravené, zanedbané. S dětmi svědkyně vycházely holky dobře, dokonce i se svědkyní a ona s nimi. V. tak trochu provokovala prostředního dvanáctiletého syna, ale jen jednou mu stáhla tepláky, tak zůstal v trenýrkách. Byt mají 2+1, holky převážně spaly u nich v ložnici v posteli se svědkyní. V. byla akční dítě, které hodně fantazíruje, svědkyně věří, že by ji někdo mohl k něčemu navést. S. byla pravým opakem V., klidňoučká, ještě malá a držela se spíše stranou. Nemusela být s V., byla hodně se svědkyní. Dle svědkyně by si sama na zahradu hrát nešla, musela by k tomu mít pádný důvod. Pan H. se k holkám choval výborně, holky otce milovaly a svědkyně věří, že stále milují. Se syny svědkyně má pan H. milionkrát lepší vztah než jejich vlastní otcové. Nesetkala se s tím, že by pan H. sledoval pornografii nebo po ní chtěl, aby ji sledovala s ním.

S paní P. svědkyně nemluvila, jen se pozdravily, když byla svědkyně jednou u předání. Svědkyně si myslí, že se paní P. nelíbilo, že chtějí holky trávit víc času s nimi, tak chtěla zabránit styku úplně. Když přišel COVID-19, tak se jí to hodilo a brala to jako záminku. Po rozvolnění situace v létě se pan H. s holkami stejně nevidal. Svědkyně neví, jak mu to paní P. vysvětlovala, neví, jestli s ní komunikoval, neviděla jeho zprávy a neslyšela jeho hovory. Když se na to téma bavili, tak nechtěl dělat zle, jezdit tam a brát si holky násilím, protože

věděl, že v tom matka bude bránit. Nevídá se s nimi, aby jim neublížil a ony nebyly svědky nějakých scén a hádek. Dle svědkyně chtěla paní P. svým obviněním dosáhnout toho, aby styk otce s dětmi přetrhla úplně. Když se pan H. dozvěděl, co měl s V. dělat, tak byl hodně zaskočený a špatný. Svědkyně nevěří tomu, že by to dokázal udělat. Spíš si myslí, jestli se něco takového neděje u matky s tím partnerem, co s ním žije.

Svědčce R. B., vychovatelka ze školy nezletilé V. u hlavního líčení uvedla, že neměla pocit, že se u V. děje něco zvláštního. Když se u dětí zachytí něco, co vybočuje, tak to rodičům okamžitě říká. Když šli s dětmi z vycházky, tak holčičky rozvinuly diskusi, která začala od V. s tím, že z pánského přirození vystřikuje něco jiného, než moč. Holčičky hovořily o tom, jestli je to jedovaté nebo ne. Svědkyně si říkala, že V. pravděpodobně zahlédla něco v televizi. Upozornila pak matku a jejího partnera, aby si ji hlídali. Nehledala v tom nic nenormálního, děti to běžně dělají, že si doma pustí něco zakázaného, je to běžná touha, zvědavost. Nyní si nevzpomíná, jak to V. přesně řekla, protože už je to delší dobu. Nepamatuje si, jestli jí V. říkala, kde to viděla, ale více ji nevyslychala. Jako první to říkala panu Č., který jí odpověděl, že se na to s paní podívají a s paní P. o tom hovořila až druhý den. Chtěla jí to upřesnit, že to neberou špatně, že jde o běžnou dětskou zvědavost, kdy mají děti zájem o sexualitu, ale že v této podobě a v druhé třídě jim to přijde brzy, tak aby si to pohlídali. Reagovala na to vstřícně, že se doma dívali do historie, ale nic nenašli.

V. na svědkyni působila jako chytrá šikovná holka. Nemůže říct, že by se více předváděla, ale je to živá holka. Jestli by si vymýšlela, tak to nemůže říct a taky nedovede posoudit, jestli by jí to někdo mohl vtouct do hlavy. Není její kmenová vychovatelka a měla ji pouze chvíli. V tomto věku děti neřešili sexualitu ve smyslu pohlaví dívek a kluků ve škole, to probírají možná až čtvrtáci nebo pátáci v přírodovědě. V. je chytrá, má přehled v přírodovědě. Svědkyně si myslí, že se s vrstevnicemi baví normálně a tohle byl pouze jeden moment, který zachytila. Taková témata mezi dětmi jsou ojedinělá.

K odstranění rozporů ve výpovědích svědkyně z přípravného řízení a před soudem následně soud ve smyslu § 211 odst. 3 tr. řádu přečetl část výpovědi svědkyně B. z přípravného řízení. Do protokolu při výslechu na policii dne 16. 3. 2021 za přítomnosti obhájce mimo jiné řekla: „*Druhý den jsem si vzala V. stranou, nikdo další u tobo nebyl, já jsem V. říkala, že si děvčata stěžovala, že jim říkala, tedy zopakovala jsem jí, co mi děvčata řekla. V. s tím souhlasí, že to řekla a řekla mi, že to viděla na počítači. Já jsem se jí ptala, zda doma a ona mi řekla, že ano...*“. K tomu svědkyně u hlavního líčení uvedla, že její předchozí výpověď souhlasí, že takto si to pamatuje.

Svědčce I. Š., kmenová vychovatelka poškozené, u hlavního líčení uvedla, že V. má v družině už třetím rokem a stejnou dobu asistuje u ní ve třídě. Myslí si, že s ní na sexuální téma nekomunikovala. Děti si vyprávějí různé věci, ale nikdy nezaznamenala signály svědčící o tom, že by snad V. mohla být zneužívána. Pouze jednou zaznamenala, že si o Vánocích děti přály zvláštní dárek a z její strany zaznělo, že by chtěla nějakého kluka, ale z toho se nedá nic usuzovat.

Svědčce dále vypověděla, že V. je podle ní šikovná, chytrá, kamarádká a ochotná. Je trochu zbrklejší a rychlejší a v kolektivu oblíbená. Svědkyně si myslí, že není nějak obzvlášť vymýšlivá, že by se předváděla, takové děti jsou, to není nic mimořádného. Svědkyně zažila, že si vymýšlela, ale děti většinou v této situaci usvědčí nějakými otázkami a ony nakonec stejně řeknou, že to tak nebylo. O tom, co slyšela kolegyně B., se bavily, od V. svědkyně nikdy nic podobného nezasechla. V. se neptala, o co šlo. Umí si představit, že se děti mohou rodičům podívat do počítače, tabletu či telefonu. Dnes není problém zakliknout, že vám je 18 let a V. je taková šikovná, takže by mohla někde něco vidět, ale je zvláštní, že to až tak popsala. Je vymýšlivá, ale svědkyně neví, jestli by do toho šla až takhle, spíš ne. Svědkyně si umí představit, že by to mohlo být tak, že by to byla cizí interpretace, kdyby jí to někdo takhle stále podsouval. To vánoční přání bylo zvláštní. Svědkyně si myslí, že by V. byla schopna

vytvořit nějaký příběh za účelem upoutat na sebe pozornost. Zhruba do půlky druhé třídy byla V[] více s kluky, nyní je více v dívčím kolektivu, jejich třída je spíše holčičí. Svědkyně si umí představit, že by V[] chtěla být něčím zajímavá a mohla by ze střípků vymyslet příběh, který by prezentovala jako svůj. Svědkyně nezaznamenala další případ, kdy by na sebe V[] upoutávala pozornost. Je taková, že jde do všeho rychle, protože je vždy první hotová, a správně, a to jí pravděpodobně stačí.

Svědkyně neměla pocit, či podezření, že by vůči ní docházelo k sexuálnímu zneužívání nebo že by doma měla nějaké strasti, které by si nosila do družiny. Věděla, že její rodiče nejsou spolu a cítila z ní, že by velmi chtěla tatínka, kterého nyní nahradil nový partner její maminky. Ve vztahu k otci nikdy nemluvila špatně, spíš o něm nemluvila vůbec. Možná se o něm zmínila v rámci pondělního komunikačního kroužku, že u něho byla o víkendu. To mohlo být tak v první třídě, nyní ve třetí třídě už o něm nemluví vůbec. Se svou matkou bojovala ráno, ale to ve smyslu, že se jí nechtělo jít nebo že nechtěla čepici a byla našťavaná, protože to po ní maminka chtěla, ale to jsou běžné věci – děti se ráno vztekají. Svědkyně u V[] nezaznamenala změnu chování. Zná ji tři roky a je stále stejná.

Svědkyně nezletilá Š[] H[], mladší dcera obžalovaného a P[] P[] a sestra poškozené V[] H[], byla v přípravném řízení dne 12. 3. 2021 rovněž vyslechnuta ve speciální dětské výslechové místnosti policejní vyšetřovatelkou a u hlavního líčení byl se souhlasem stran ve smyslu § 211 odst. 1 tr. řádu přečten protokol o jejím výslechu. Š[] byla vyslyšající nejprve vyzvána k uvedení, koho má ráda, kdy nejprve zmínila mámu, tátu R[], V[] a tak trochu bývalého tatů M[]. Popsala, že asi dvakrát u bývalého tatý přespala, nejdříve byl v malém domově a poté se přestěhoval k D[]. V malém domově byl červený gauč, na kterém spaly s V[] a z gauče v noci koukaly na televizi na nějaké pohádky. Kde spal táta, neví. Nikdo jiný tam už nebyl. Záchod a koupelna byly asi na chodbě, kam Š[] chodila s tátou. Táta s ní chodil, aby věděla, kde to je. Ona byla uvnitř a táta byl za dveřmi venku. Kdyby šla sama, tak by tam došla. Když kakala, tak se neuměla utírat, tak pak zavolala na tatů, který byl za dveřmi. Když tam byly s V[] tak byly spolu. Ven chodila s bývalým tátou a V[]. K dotazu, jestli byla venku sama, odpověděla, že neví. Měla tam kamarády, chodila s nimi ven, kdy si V[] hrála s velkou a Š[] s malou. Dále Š[] k otázce, jaký na ní tatínek byl, uvedla, že hodně lhal, ale už neví. Táta měl telefon, někdy ho Š[] ukazoval, ale neví, co ukazoval. Neví, že by po ní tatínek něco chtěl. Táta nosil černé tričko a černé tepláky. K otázce, jestli někdy viděla někoho nahatého, Š[] uvedla, že ne, jenom V[]. To bylo doma, když šla do vany. Poté k dalším dotazům uvedla, že asi ví, jak vypadá nahatý tatínek, že bývalého tatů viděla, ale už neví. Tatů naposledy viděla ve velkém domě, kde má D[]. Už ho nevidí, protože to máma nechce, protože asi neposlouchá a nechce se s ním dohadovat. Tatínek po ní nikdy nechtěl něco, co by se jí nelíbilo. V[] jí nevyprávěla, že by jí tatínek dělal něco, co by se jí nelíbilo.

Svědkyně M[] S[] u hlavního líčení uvedla, že jednou na jaře nebo na podzim se u ní paní P[] stavila cestou z práce s tím, že jí musí něco říct. Byla celá rozklepaná a ubrečená a říkala svědkyni, že se jí V[] svěřila, že po ní táta chtěl, aby jí sahal mezi nohy, ale ona to dělat nechtěla a víc z ní nedostala. Bavily se o tom a říkaly si, že je to jen dětská fantazie. S paní P[] nemluvily o tom, že je děti nachytaly při intimních pozicích. Svědkyně ví, že pan H[] rád koukal na porno a říkala paní P[], že třeba koukal na porno, masturboval a V[] ho viděla mezi dveřmi. Později jí paní P[] říkala, že se V[] zkoušela i vypítvat a vyplynulo to, jako by se nic nestalo. Pak už jí nic neříkala, svědkyně se jen dozvěděla, že byl nějaký problém ve škole. Bylo to někdy o víkendu, V[] měla něco říkat panu Č[] a paní P[] svědkyni volala celá vyplašená, že tam asi něco bylo. Svědkyně jí navrhla, ať k ní přiveze děti a jede na policii.

Dle svědkyně byl vztah mezi paní P[] a panem H[] špatný, byl to manipulátor a dokázal ji vždy dostat, kam chtěl. Mluvily o spolu o fyzickém napadání, svědkyně ví, že ji několikrát zbil. Viděla, že měla modřiny na rukou, jednou i monokl, ale svědkyně u toho nebyla.

Jednou už byla paní P. fakt vyřízená, chtěla to nahlásit na policii, ale ne v. kde měl obžalovaný známé, tak se svědkyni jely do. kde je odpálkovali, že mají jít do. Svědkyně jí ten vztah celou dobu rozmlouvala. Dále uvedla, že si pana H. nepamatuje jako otce, protože když k nim přišla, tak buď odešel, nebo se dětem extra nevěnoval. Před lidmi byl hodný tatínek, ale kdoví, co bylo za zavřenými dveřmi.

V. zná svědkyni osobně, byla živější, nyní je klidnější. Bylo divné, že V. v té době tíhla hodně k chlapům, a když k nim svědkyně třeba přijela na návštěvu s patnáctiletým synem, tak s ním stále chtěla navazovat kontakt a laškovala s ním, což bylo vzhledem k jejímu věku zarážející. To už pan H. s paní P. nebyl. Jednou se paní P. zmínila, že se V. nechtěla svléknout u dětského doktora a začala křičet.

U hlavního líčení byly dále se souhlasem stran ve smyslu § 211 odst. 1 tr. řádu přečteny protokoly o výsleších svědků J. B., M. H. a N. H., jejichž osobní výslech soud nepovažoval za nutný.

Svědék J. B. při svém výslechu v přípravném řízení před policejním orgánem dne 18. 3. 2021 uvedl, že M. H. byl jeho spolužák na středním odborném učilišti, od roku 2012 se potkávají v rámci kynologie a poslední čtyři roky pracují u stejné společnosti. M. je dobrý kamarád, ale moc se nesvěřuje, vůbec nemluvil o svých partnerkách. To, že se rozešel s paní P., se svědek dozvěděl od jiných lidí. M. se na to ptal a ten mu řekl, že už to nešlo a to ze strany paní P., nic konkrétního. Paní P. svědek znal ze cvičáku, připadala mu jako normální žena. Ke vztahu M. a jeho dcer S. a V. svědek uvedl, že se k nim M. choval normálně a hezky. Byl to normální vztah otec a dcera. M. se o holky hodně staral, a když měl volno, tak byl s nimi. Nyní, co má M. už přes rok novou rodinu, se se svědkem nestýkají. Prohodí spolu jen pár slov, když si předávají službu, ale když se M. ptal, co se stalo, tak mu pouze řekl, že P. na něho něco podala. V době, kdy byl M. s paní P., si na něm svědek nevybavuje žádná zranění. O ženách se nebavili, ale ty, se kterými M. byl, tak k němu byly přiměřeně věkem. Na paní P. si M. nestěžoval, o soukromí se nikdy nesvěřoval. Svědek má pouze z doslechu, že P. má mít nějakou drogovou minulost.

Svědce M. H. při svém výslechu v přípravném řízení před policejním orgánem dne 18. 3. 2021 uvedla, že s M. H. má dceru N. Brali se, když ji čekala a rozešli se, když bylo N. čtyři nebo pět let. V sexuální oblasti s ním svědkyně nezažila nic, co by se vymykalo průměru, nedělal jí žádné zvláštní sexuální návrhy. Nesetkala se s tím, že by M. sledoval pornografické snímky, možná se na nějaké video koukali spolu. Svědkyně byla ještě na internátu a trávili spolu víkendy a pak z toho byla N. Když s M. žila, tak byla s N. doma a nestávalo se, že by ji M. hlídal sám. Po nástupu do práce ji M. třeba odvedl do školky. Rozešli se, protože M. nebyl na praktické věci a svědkyně měla pocit, že nemá jedno, ale dvě děti. Oba byli ještě hodně mladí.

Po rozchodu si svědkyně nepamatuje, že by u M. N. přespala, vždy si ji bral přes den a šli třeba na cvičák se psem nebo na hřiště. N. si nikdy na M. nestěžovala, že by jí něco dělal nebo ji nutil něco dělat. Když si M. našel tu paní, co s ní má V., tak za nimi zpočátku N. jezdila, ale když se narodila V., tak se tam začali hádat, něco se změnilo a svědkyně ani N. nechtěly, aby tam N. jezdila. P. s M. se začali hádat a M. byl od P. třeba i pokousaný. N. tam zažila hádku a tak tam přestala jezdit. Svědkyně to má pouze zprostředkované. Ví, že se o té paní říkalo, že měla drogovou minulost. N. teď, co má M. novou paní D., k nim jezdí. Cítí se tam dobře, že je tam rodinná atmosféra. Svědkyně nikdy od N. neslyšela, že by teď u M. bylo něco v nepořádku. Co svědkyně ví, tak i po ní si M. hledal přítelkyni přiměřeně ke svému věku. Svědkyně si myslí, že jak se M. choval k jejich N., tak by toho nebyl schopný. Je to její mínění, neví, co se tam stalo.

Svědkyňe N **H** při svém výslechu v přípravném řízení před policejním orgánem dne 18. 3. 2021 uvedla, že je dcerou **M** **H**, který ji vychovával první čtyři roky, než se rodiče rozvedli. Rozešli se, protože si moc nerozuměli. Poté se nevidali a začali se vidat až poslední dva až tři roky zhruba jednou za půl roku. Z doby před rozvodem rodičů si toho svědkyně moc nepamatuje, ale pamatuje si, že se k ní otec nikdy nechoval žádným špatným způsobem. Nepamatuje si, že by se jí něco nelíbilo. Kontakt s otcem blíže navázala, když už bydlel ve **█**, ale byla tam, i když byl s paní **P**. S paní **P** se táta hodně hádal, ona je dost agresivní a svědkyně viděla, jak od ní byl táta pokousaný. K dětem se ale chovala hezky. **S** moc nezná, ale k **V** se choval stejně jako ke svědkyni – normálně, obě je má rád. Ve **█** se k **V** choval také normálně, svědkyně nikdy nepozorovala žádné zvláštnosti v otcově chování. **V** svědkyně vidala pouze v přítomnosti otce a dědy a to se chovala normálně, ale co ví, tak se jim pánové doma střídají dost často. S **V** se svědkyně viděla asi před rokem a půl, nesetkala se s tím, že by si vymýšlela.

Když svědkyně otce vidala ve věku, v jakém je nyní **V**, tak ho vidala jen na pár hodin jednou za čtrnáct dní a většinou na cvičáku, kdy se k ní choval normálně jako otec k dceři. Neměl k ní žádné nevhodné poznámky, ani jí nedával nevhodné návrhy. Na **█** za otcem nebyla. Doma otec chodí normálně v teplákách a tričku. Nyní u něj svědkyně přespává, když za ním jede do **█**, protože to má domů daleko. Když byl s **P**, tak u nich spala asi jenom dvakrát. V televizi měl otec obvykle puštěné hudební pořady. O ženách otec mluvil obecně normálně. Měl vždy ženy ve svém věku. Na **V** si otec nestěžoval, spíš si stěžoval na **P**. **P** svědkyně ví, že bourala s autem a měla v sobě pervitin a holky v autě. **P** se baví s lidmi, co se pohybují kolem drog. Otec byl vždy hodný, neměl problémy se zákonem, alkoholem nebo drogami.

V průběhu trestního řízení byl vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie** Znaleckého institutu pro psychiatrii, sexuologii a klinickou psychologii s.r.o., který k osobě obžalovaného zpracovali znalci MUDr. Ondřej Trojan, Ph.D. a MUDr. Marek Páv, Ph.D., kdy uvedli, že u posuzovaného nebyla zjištěna sexuální porucha typu parafie (sexuální deviace). U posuzovaného našli jen jistou sexuální nevyzrálost – psychosexuální infantilismus. Tato se projevuje jako nediferencovanost sexuální preference kdy jsou apetovány subjekty plně vyspělé i nevyzrálé. Jedná se o celoživotní poruchu. Nebyla zjištěna závislost na psychotropních a návykových látkách. Posuzovaný není stížen trvalou vadou osobnosti ani vadou intelektovou. Dále znalci konstatovali, že posuzovaný netrpí žádnou poruchou nebo chorobou, který by nastala až po spáchání trestného činu. Neprojevují se u něj takové příznaky intelektových poruch, které by mohly zásadně narušit nebo snížit jeho schopnost chápat smysl trestního řízení.

Posuzovaný byl dle znalců schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost, toto své jednání však do podstatné míry nebyl schopen ovládnout. Nejednalo se o případ tzv. patické opilosti. Díky přítomnosti psychosexuální nevyzrálosti byla ovládací schopnost posuzovaného podstatně snížena, nebyla však zcela vymizelá. Schopnost rozpoznávací byla zachována. Výše uváděná porucha byla u obžalovaného přítomna v době, kdy se měl dopouštět daného jednání. K motivaci posuzovaného znalci uvedli, že jí mohla být potřeba sexuálního uspokojení u jedince s ještě ne zcela diferencovanou sexualitou. Pobyt posuzovaného na svobodě bez odborného léčení je dle znalců nebezpečný z hlediska možnosti opakování daného jednání. Znalci navrhli nařízení ochranného léčení sexuologického ambulantní formou. Nenavrhli umístění do zabezpečovací detence ani přezkum způsobilosti k právním úkonům.

Znalec MUDr. Ondřej Trojan, Ph.D. byl následně vyslechnut u hlavního líčení, kdy podal znalecký posudek zcela ve shodě s písemným vyjádřením a setrval na svých závěrech. K dotazům uvedl, že si neuvědomuje, že by měli k dispozici videozáznam z výslechu poškozené **V**, pouze jeho přepis. Vyslovil, že v naší populaci puberta začíná u děvčat nejčastěji mezi 11. až 14. rokem, puberta ve smyslu prvních měsíčků, růstu ochlupení, růstu prsou. Reaktivita obžalovaného na dospívající děvčata, zejména na děvčata třeba již rozvinutější, tj. kategorie F5 ve

falopletysmografii, je běžná i pro heterosexuální muže, protože jsou to po stránce tělesné téměř vyvinuté ženy. U prepubertálních dívek ve věku do deseti let, se znaky téměř ještě nepatrnými, reaktivita bývá menší, a bývá menší u heterosexuálních gynefilních mužů.

Na obrázcích předkládaných obžalovanému byly dívky odpovídající stavu před pubertou, tzn. sekundární pohlavní znaky u nich nebyly vyvinuty. I na tyto dívky měl obžalovaný zaznamenané reakce, proto se znalci vyjádřili ve smyslu rozšířeného apetenčního spektra, které je obvyklé u lidí, kteří trpí psychosexuálním infantilismem. Ten je zcela normálním vývojovým stádiem obou pohlaví. U člověka, který je již ve věku nejméně středním, je to okolnost s jistou patologií, která tuto anomálii sexuálních preferencí staví na úroveň parafilií, a proto lze i ovládací schopnosti připodobnit jejich snížení tomu, jak je stanoveno v případě prokázané parafilie. V případě člověka, kterému je mezi 35 až 40 lety a stále tuto poruchu má, již nelze předpokládat, že vývoj poskočí a posune se dál, tedy je nebezpečný pro společnost. Z grafů uvedených na str. 34 posudku jsou patrné čtyři reakce na dospělé ženy, tedy na kategorii F6. Důležitá je křivka toho, jaký má průběh, tam ty reakce jsou 11 %, u dalších dvou jsou reakce pranepatrné, ve srovnání s odpověďmi například na kategorii F4, tj. raně pubertální dívky, u kterých je i jedna reakce 23 % a druhá 15 %. U děvčat prepubertálních je podnětů 5, tam dosahuje jedna reakce i 32 %, další pak nějakých 17 %, tzn., že reakce nejsou vyhraněné, není to tak, že by někde reagoval na 40 % a někde 0 %. Posuzovaný reagoval na všechny skupiny podnětů, tedy od prepubertálních děvčat až po dospělé ženy, pak také reagoval i na některé chlapecké nebo mužné podněty. To svědčí o tom, že jde o neúplnou sexualitu, ne úplně vyvinutou sexualitu, právě o ten jev, který je popsán jako psychosexuální infantilismus.

Znalci dospěli k podobnému závěru, že pokud obžalovaný čin spáchal, tak jeho motivací mohlo být uspokojení sexuálního pudu. Při sexuální abstinenci je u zdravého muže potřeba uspokojení vyšší, a pokud ji nevyřeší masturbací, tak případně hledá objekt, se kterým by mohl tuto potřebu ukojit. Znalci nenašli žádnou okolnost, která by bránila tomu, aby v každém momentu rozpoznal, o co jde, a případně tomu přizpůsobil své jednání. Znalec si nemyslí, že by potřeba intimity mohla mít vliv na jeho rozpoznávací schopnosti. Osoby obvykle nejsou schopny vnímat poruchu psychosexuálního infantilismu, k tomu slouží i psychoterapie, která umožní získat plný náhled na problematiku. Lépe se kontroluje to, čemu rozumí než to, co člověka náhle přepadne a neví si s tím rady. V situaci, kdy má posuzovaný parafilií nebo tomu obdobnou anomálii sexuality, jako v tomto případě a netrpí žádnou další současnou psychiatrickou nemocí, tak vždy nějaká schopnost ovládací zůstává. Pokud by k činu hypoteticky došlo, tak pokud by býval vyrušen při svém jednání s dcerou, tak by byl s téměř stoprocentní pravděpodobností schopen tohoto jednání zanechat. U obžalovaného mohly být blokujiící vazby oslabeny, protože nežili s poškozenou v jedné domácnosti. Na rozumové úrovni osoba, která ve svém okolí vidí, že určitá činnost se nepraktikuje a společnost ji odsuzuje, je schopna si nepochybně uvědomit, že je to špatně, proto znalci došli k závěru, že rozpoznávací schopnosti byly zachovány, ale u schopností ovládacích, v určité situaci struktura sexuality získá navrch a schopnosti ovládnout své jednání, které v běžných situacích nepochybně do té doby mnohokrát prokázal, mohl v daný moment ztratit.

U ústavního, ale zejména ambulantního léčení je na prvním místě psychoterapie, schopnost přijmout odpovědnost za své jednání – je to takový behaviorální nácvik, jak se vyhnout případné možnosti opakování takového jednání po zbytek života. Medikace by záležela na uvážení ošetřujícího lékaře. U léčby záleží, jak ji pacient dodržuje a také, jestli je vidět, že akceptuje svou vadu sexuality a je schopen ji ovládat. Pak je možno po určité době, která nebývá kratší jak dva roky, podat návrhy na ukončení léčby, když to lékař považuje za vhodné. Pokud by byl obžalovanému čin prokázán, tak dle znalce šlo o okamžité selhání, ztrátu sebekontroly nebo ovládání ve chvíli, kdy se to mělo odehrát. Recidiva lidí bez léčení s poruchou sexuálního motivačního systému dosahuje k více než 70 %, proto je často doporučováno ochranné léčení, které recidivu snižuje k 10 – 15 %.

V průběhu trestního řízení byl vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie a psychologie**, který k osobě obžalovaného zpracoval znalec PhDr. Karel Netík, kdy uvedl, že vzhledem k osobnosti obžalovaného a jejímu dosavadnímu vývoji se prognóza resocializace jeví jako příznivá. Intelektové schopnosti posuzovaného jsou v pásmu průměru směrem ke spodní hranici s IQ v hodnotě 90. Sociální kompetence posuzovaného jsou průměrné, nadprůměrná krátkodobá paměť. Všeobecná informovanost podprůměrná, myšlení málo pružné, sociálně přizpůsobivé. Afektivita chudší, labilní a egocentrická. Ovládání vcelku spolehlivé. Schopnost sociálního kontaktu posuzovaného je poruchová ve složce afektivní (afektivní nepřizpůsobivost) a motivační (nezájem o lidské okolí). Osobnost posuzovaného je nezralá, neurotická, s rysy afektivní lability, rigidity, nezdrženlivosti, nedůvěřivosti, egocentrickosti a sebe nejistoty. Je lehce depresivní. Je přítomna mírná tendence k pozitivní sebereprezentaci. Posuzovaný má neuspokojivé potřeby porozumění, sounáležitosti, komfortu. Nechce přistoupit na kompromis a nebere ohledy na vlastní přizpůsobení. Vyžaduje vnější potvrzení. Má zvýšené potřeby intimity, sebeprosazení, klidu a ohleduplnosti. Psychologickým vyšetřením nebyla zjištěna přítomnost poruch vnímání, myšlení, ani paměti a prakticky ani organického poškození CNS.

K motivaci znalec uvedl, že posuzovaný v průběhu trestního řízení konstantně sděluje, že se stíhaného jednání nedopustil. Pokud by se jej dopustil, pak by velmi pravděpodobně šlo o neprogramované a nepřipravované jednání, podmíněné zejména situací. Pokud by se jednání dopustil, tak by velmi pravděpodobně dominovala potřeba odreagovat pohlavní vzrušení na vhodném objektu. Jako vedlejší motiv k tomu mohla přistupovat potřeba intimity. Vztah posuzovaného k poškozené byl a je pozitivní. Psychologickým vyšetřením nebyly zjištěny symptomy takové poruchy kognitivních procesů, které by posuzovanému nějak narušovaly schopnost podat přesnou výpověď. Nebyly zjištěny ani příznaky závažnější poruchovosti osobnosti, ani jiné psychopatologie (např. lhavosti bájně), které by u posuzovaného vedly k výraznějšímu sklonu účelově zkreslovat výpověď. Obecná věrohodnost je u posuzovaného zachovaná.

Znalec PhDr. Karel Netík byl následně vyslechnut u hlavního líčení, kdy podal znalecký posudek zcela ve shodě s písemným vyjádřením a setrval na svých závěrech. K dotazům uvedl, že neměl k dispozici znalecký posudek MUDr. Trojana a na jeho závěry by psychosexuální nevyzrálост obžalovaného neměla vliv. V podstatě to není žádná poruchovost. Když znalec hovořil o potřebě odreagování pohlavního vzrušení na vhodném objektu, tak myslel na takovém objektu, který byl v daný moment k dispozici, ne na objektu, který by splňoval nějaké požadavky související se sexuální preferencí.

Dále znalec uvedl, že prezentace maskulinity obžalovaného navenek nějakým způsobem v minulosti narazila, proto uváděl, že jsou u něj patrné známky nezralosti, podezřavosti a potlačení maskulinity. Je to i taková hrubost, která je potlačovaná. Potřeba intimity, lásky a mít někoho s kým se má vzájemně rád. Vyžaduje ohledy, necítí se dobře, není-li s ním zacházeno ohleduplně. V rámci zkoumání obžalovaného znalec v jeho osobnosti nenašel nic, co by dle něj bylo nebezpečné nebo škodlivé pro společnost. Nedokáže říct, nakolik je nezralost poruchou, za poruchu považuje závažnější hendikep. Neví, z čeho sexuolog vyvozoval pohlavní nevyzrálост. Pokud ví, tak při PPG vyšetření se neobjevuje pohlavní nevyzrálост. Dle znalce to nebude ani tak nevyzrálост, ale možná něco jiného. Dle výzkumů je u normálních českých mužů preference od 13, 14 let do dospělosti. Z literatury i zkušenosti je známo, že k tomu, aby otec zneužíval dceru, nemusí být deviant. Vztah mezi nimi je jiný, je to citový vztah, který probíhá na základě stejných mechanismů a jeví stejné zákonitosti jako vztah k normální ženě. U obžalovaného znalec nezaznamenal žádný nereálný zážitek nebo něco, co by bylo vymyšlené a tedy obecnou věrohodnost nechal a formuloval ji jako zachovalou.

V průběhu trestního řízení byl vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, oddělení klinická psychologie a dětská psychiatrie** k vyšetření duševního stavu poškozené, který

zpracovali psychiatr MUDr. Jiří Koutek, Ph.D. a klinická psychologka Doc. PhDr. Jana Kocourková. Bylo zjištěno, že poškozená netrpí duševním onemocněním. V dubnu 2021 byla vyšetřena pedopsychiatrem se závěrem o podezření na sexuální zneužití ze strany biologického otce. Nejsou přítomny známky svědčící pro duševní poruchu, avšak ve vnitřním emočním prožívání jsou známky napětí. Sexualizované nápadnosti v chování poškozené byly zaregistrovány školou na přelomu roku 2020/2021. Poškozená není omezena v obvyklém způsobu života. Poškozená je schopna správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události, vzhledem k vyšetřované události mohou být tyto psychické funkce oslabeny, neboť jde o emočně závažně působící události, kdy nelze jednoznačně odlišit vliv zkušenosti nebo ovlivnění vizuálním pornografickým materiálem, jde navíc o události, s delším časovým odstupem. Poškozená je schopna mluvit pravdu. Reprodukce případných vyšetřovaných událostí může být ovlivněna emočními faktory, případně misinterpretací reality, udávané detaily svědčí o tom, že s touto tematikou byla konfrontována. U poškozené nebyly zjištěny sklony k patologické lhavosti ani tendence k záměrnému vědomému a účelovému zkreslování skutečnosti. S obviněným měla poškozená dobrý vztah.

Znalci MUDr. Jiří Koutek, Ph.D. a Doc. PhDr. Jana Kocourková byli následně vyslechnuti u hlavního líčení, kdy podali znalecký posudek zcela ve shodě s písemným vyjádřením a setrvali na svých závěrech. K dotazům uvedli, že měli k dispozici videozáznam výslechu poškozené V [REDAKCE]. Dle nich byla při odpovídání na otázky vyšetřovatelky přítomna míra napětí, ale u této dívky je to skutečně těžké odlišit. Těžko to odlišovala i škola, která říkala, že se třeba o těch věcech i nevhodného sexuálního charakteru bavila s ostatními děvčaty. Její projev je projevem napětí, protože je to téma, které cítí, že je emočně závažné. Znalci nejsou schopni identifikovat, proč o věci začala mluvit. Nemíjí úplně neobvyklé, že děti otevřou nějaké téma po relativně dlouhé době, může to být podnět, který ani nemusí být zaregistrován.

Znalci nemohou potvrdit, že by zjistili nějaké přímé navádění, v důsledku kterého by dívka tímto konzistentním způsobem opakovala svou výpověď. Sexualizované chování dívky se neprojevuje jenom ve verbálních výrazech, ale je kontinuálně popisováno, že se sama v daném věku chovala přiměřeným sexualizovaným způsobem. Míra sexuálního chování se zdá větší, než by odpovídalo jen tomu naučení. Nemíjí pravděpodobné, že by si to kompletně vymyslela bez jakéhokoliv podnětu, protože jinak je poškozená sociálně adaptovaná a ví, že jsou to výroky, které otce poškozují. Otce pravděpodobně měla ráda, znalci nenašli účelový motiv, proč by otce chtěla sama poškodit. Dle znalců děti někdy odpojí to, co je jim nepříjemné v případě, když převažuje to, co je jim příjemné. Kdyby zneužívající osoba vykonávala nějaké aktivity, které jsou pro to dítě například bolestivé, tak tam by bylo nepravděpodobné, že dítě po návratu bude naříkat, že u té osoby chce být.

Poškozená má dle znalců znalosti, které neodpovídají jejímu věku, možnost naučení je hypotetická. Je to dívka, které už je devět let a znalci se zdá méně pravděpodobné, že by bylo snadné ji naučit, aby byla přesvědčena, že se to stalo. Dle znalkyně je představitelná možnost, že by určité jednání viděla na pornografickém materiálu a vztáhla ho na to, že to skutečně zažila s tím, že by se s aspektem vystavení se tomu pornografickému materiálu tohoto typu sešly ještě další případné nevhodné podněty, kterým by byla vystavena. Uvádí se, že snad dospělé osoby viděla při sexuální situaci. Poškozená neřekla přímo, že rodiče viděla při souloži, její formulace byla, že ví, že máma a současný tat'ka měli sex, protože mají brášku.

Sexualizované chování poškozené je zřetelně popsáno v průběhu jejího vývoje, kdy na to i upozorňoval současný partner matky. Pozornost k sexualitě mohl více obrátit nějaký zážitek, který popisuje matka, tedy předčasný stimul sexuálního charakteru, který by mohl u dívky, který nežila v úplně stabilním rodinném prostředí, více obrátit pozornost k sexualitě. Dále znalci uvedli, že děti mezi 5. až 6. rokem bývají na tato témata orientovány, ale za běžných okolností neříkají takové věci, jako ona v té škole, a nedělají takové věci, jako tato holčička, tedy že se k mužům chovala nápadně, a že se třeba rozběhla proti někomu a bouchla ho hlavou do přirození apod.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Lucie Vašenková

Téma sexuality je zvýrazněné, může to být třeba u dětí, které jsou celkově nějakým způsobem disociální a nemají zábrany a hranice. To ta holčička ale není, ta se v běžném sociálním prostředí pohybuje docela s běžnými normami. Tam ta pravděpodobnost vystavení nějakému sexuálnímu podnětu je vysoká. Jak moc reálnému, jak moc kontaktnímu, jak moc pornografickému, znalci neumí říct. Nějaká míra vlastní fantazie, kterou zachytili, se může pochopitelně podílet na zpracování vjemů, událostí, že to nějak může posunout, nebo zvýraznit. Znalci nemají zkušenost, že by u dítěte, které se vyvíjí normálním způsobem, docházelo k získávání pozornosti takto extrémním způsobem.

To, že by mohla poskládat nějaké vjemy do způsobu té reprodukce, to by znalci pokládali za možné, jestli by tam třeba bylo, že by viděla dospělé lidi v sexuální situaci, nebo zároveň nějaký pornografický materiál, který tam na telefonech někdy byl. A když by byla v kontaktu s otcem, čistě hypoteticky, který by byl nahý, aniž by měl sexuální úmysly vůči té dívce, tak tam nelze vyloučit, že ty vjemy takhle nějakým způsobem poskládá, pak to reprodukuje směrem k otci, to je ale absolutně hypotetické tvrzení. Je málo pravděpodobné, že by to opakovala, na to je příliš malá, opakovala vcelku konzistentně to, čemu my říkáme specifické detaily, jako je sperma. Děti nevnímají minuty, hodiny s takovou přesností, jako dospělé osoby. Nejde jenom o časovou vzdálenost, ale i o věkovou.

Dále znalci uvedli, že je vcelku nestandardní chování pečovatele, aby dítěti pouštěl scénky charakteru „Jackass“. Sexuální záběry to nebyly, ale je tady formulace „*ukázal V video, kdy kluk načůrá do kelímku, pak to vypije a požívá se*“. Malé dítě neumí spolehlivě rozlišit, co je sperma a co čůrání apod. Pro malé dítě má i čůrání sexualizovaný charakter. Způsob toho poučování, pravděpodobně i ty konverzace s holčičkou včetně různých vulgarit, by také mohl představovat další sexualizovaný vjem.

K následkům znalci uvedl, že pokud není porucha přítomna hned, anebo samo vyšetřování představuje zátěž, která vzpomínky obnovuje, tak je rizikové období asi v dospívání, kdy pro poškozenou může být problém to, co se stalo, pokud se to stalo. U dětí může v průběhu doby vznikat pocit viny, jestli to mělo říct. Typy sexuálního zneužití mohou být absolutně rozličné, ale v takovéto situaci, kdy se to týká i těch rodinných okolností a tohoto dotazování blízkými osobami, opakované vyšetřování atd., svěřením nepřináší přímou úlevu. Vznikají další stresy a aspekty toho, že to není ukončené, neví, co bude dál.

U hlavního líčení byl dále se souhlasem stran ve smyslu § 211 odst. 5 tr. řádu přečten **znalecký posudek znalce z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika znalce Ing. Jana Janky**. Znalec podrobil znaleckému zkoumání mobilní telefon obžalovaného. Zajištěná data počínají od června roku 2020 a z historie prohlížeče webových stránek vyplývá, že obžalovaný vyhledával a navštěvoval stránky s pornografickou tematikou. Konverzace či soubory významné pro trestní řízení, tedy pornografický materiál zobrazující nezletilé, nebyly zajištěny.

Soud dále k prokázání skutku provedl **listinné důkazy**, které měly vliv na jeho rozhodnutí.

Z protokolu o trestním oznámení soud zjistil, že jej dne 10. 1. 2021 v 14:00 hodin podala matka poškozené P. P. Další zde zachycené informace se již týkaly jejího vyjádření ke zneužívání dcery a jsou tak procesně nepoužitelné a soud z nich nevycházel.

Z protokolu o vydání věci, úředního záznamu a usnesení o vrácení věci soud zjistil, že obžalovaný dne 20. 1. 2021 vydal mobilní telefon zn. iPhone SE 2020 a SIM kartu Dne 23. 6. 2021 mu předmětné věci byly vráceny. Z úředního záznamu soud zjistil, že ze zajištěného mobilního telefonu byla vytěžena data získaná znaleckým zkoumáním. Byla vyexportována komunikace, historie webových prohlížečů, komunikace programů pro instant messaging, interní paměť a výpisy grafických a audiovizuálních souborů. Bylo zjištěno, že v době od 18. 1. 2021 do 20. 1. 2021 byly opakovaně navštíveny pornografické stránky, které zobrazují dospělé osoby.

Ze zprávy 2. základní školy – Škola [REDAKCE] ze dne 12. 1. 2021 soud zjistil, že poškozená V [REDAKCE] je žákyní této školy od 1. 9. 2019. Třídní učitelka V [REDAKCE] popsala jako bezproblémovou žákyni, která zvládá studium i vztahy se spolužáky. Na závěr popsala, že před Vánocemi 2020 měli žáci napsat, jaký nejbáznivější dárek by mohli dostat. V [REDAKCE] napsala, že sex. Dne 5. 1. 2021 žáci dostali hrušky z akce „Ovoce do škol“, V [REDAKCE] si hrušku dávala mezi nohy, smála se a říkala, že má „pind'oura“. Dne 7. 1. 2021 vychovatelka ve školní družině slyšela vyprávění V [REDAKCE], kdy uváděla, že z „pind'ouru“ stříká jiná tekutina, než moč a jedí to v posteli. Na dotaz vychovatelky V [REDAKCE] uvedla, že to viděla doma na počítači. Byla o tom informována matka V [REDAKCE].

Ze zprávy Městského úřadu [REDAKCE] ze dne 22. 4. 2021 soud zjistil, že sociální šetření v rodině nezletilé V [REDAKCE] H [REDAKCE] bylo provedeno pouze dne 4. 2. 2019 na žádost Okresního soudu v [REDAKCE] z důvodu soudního jednání ve věci úpravy poměrů k nezletilým dětem na návrh matky. Soudní jednání proběhlo standardně, otec souhlasil s návrhem matky, pouze se řešila výše výživného. O dopravní nehodě matky byl OSPOD informován Městskou policií [REDAKCE]. S matkou bylo jednáno a bylo jí poskytnuto sociálně-právní poradenství. S ohledem na nastalé skutečnosti bylo matce doporučeno s nezletilou dcerou navštívit psychologickou pomoc a poradenství ve věci podání návrhu na zákaz styku otce s nezletilými dětmi.

Z lékařské zprávy dětské psychiatricky MUDr. Lady Zahálkové ze dne 28. 4. 2021 soud zjistil, že poškozená V [REDAKCE] byla vyšetřena na žádost matky pro výkyvy v chování, které se objevily s rozpadem rodiny. Dle matky byla dívka neklidná po návratech z návštěv u otce, bylo zaznamenáno její sexualizované chování, byla zvýšeně mazlivá ve vztahu k mužům i cizím – návštěvám. Předváděla se, měla až sexualizované chování, ve škole se v minulém roce svěčila kamarádce o zážitcích, které viděla u vlastního otce, o manipulacích s penisem otce a sledování videí a fotografií se sexuálními obsahy. Spolužačka se svěčila třídní učitelce, která situaci řešila s rodiči. Byly přerušeny kontakty s otcem, dívka dle matky byla klidnější a k tematice sexuálního napadání ze strany otce se sama nevrací. V [REDAKCE] během vyšetření popsala, že chodily se sestrou na návštěvy k tátovi, popsala malý pokoj, kde všichni spali na jednom lůžku. Klidně a bez emočního doprovodu popsala chování otce vůči ní, o kterém měla otcem zakázáno mluvit. Vadilo jí, že jí ukazoval obrázky toho, co „mají kluci mezi nohama“ na fotkách a v mobilu a vyžadoval od ní dotyky v intimních partiích. Sám jí to ukazoval na sobě, sahal si tam, ukazoval, jak to dělat s rukou, aby něco bílého teklo, chtěla, aby na to taky sahala, ale nechtěla to dělat. Nezlobil se. Chtěl, aby se svlékla do kalhotek, ale udělala jen jednu. Pořád se chtěl pusinkovat, vždy ji k pusám na pusu nějak přinutil. Sama dotyky ze strany otce negovala. Š [REDAKCE] táta asi nic neukazoval. Pak si našel novou paní, chodily k nim na návštěvy, spaly v pokojíčku u dětí. Hráli si, tam už táta nic neukazoval, ale pusinkování chtěl pořád. Nemluvila o tom, až když se bavila s kamarádkou, dozvěděla se o tom paní učitelka a táta R [REDAKCE] s maminkou jí řekli, že se to nedělá. Pak o tom šli povídat na policii a paní sociální.

Ze souhlasů s provedením zálohy e-mailového a facebookového účtu a protokolů o provedení záloh a jejich vyhodnocení (včetně CD se zálohami) soud zjistil, že byla vytištěna korespondence obžalovaného, která byla následně vyhodnocena. V rámci vyhodnocení se nepodařilo zjistit žádné skutečnosti související s vyšetřovanou událostí. Ani na facebookovém profilu obžalovaného se nenacházely fotografie, videa či zprávy, které by měly souvislost s vyšetřovanou věcí.

Soud již v průběhu řízení před soudem provedl prověrku na místě, ve smyslu § 104e tr. řádu, na místě, kde mělo k trestnému činu dojít, tj. na adrese [REDAKCE], okres [REDAKCE]. V rámci této prověrky (u hlavního líčení byl přehrán pořízený videozáznam z tohoto úkonu), které se účastnil obžalovaný M [REDAKCE] H [REDAKCE], i jeho bratr, majitel objektu, svědek M [REDAKCE] H [REDAKCE], soud zjistil, že z rozsáhlého dvora vedou do objektu jediné vchodové dveře, za nimiž je po vstupu do budovy schodiště vedoucí do vyšších podlaží. Pokoj, který obýval obžalovaný je rozměrů zhruba 3 až 3,5 metru na délku a 1,5 až 2 metry na šířku. Zhruba tři metry od pokoje se nachází samostatná místnost se sprchou o rozměrech 1 x 1 metr,

dále je zde toaleta pro kanceláře, ke které obžalovaný uvedl, že se nesměla využívat, další místnost s umyvadlem a pračkou a dva kumbály, kdy v jednom je toaleta a v druhém sklad věcí. Před objektem se nacházelo velké množství zaparkovaných aut, k čemuž svědek M. H. uvedl, že když tu bratr bydlel, tak už tu byly kanceláře a firmy. Vlevo od vstupu do objektu pokračuje několik metrů asfaltová cesta, v čele za plotem je travnatá část, prostor je ohraničen kamennou zdí. Vpředu se nachází kotec s výběhem pro psa. K tomu svědek uvedl, že výběh pro psa a oplocení vlevo jsou nové. Proti budově je vchod do parku ohraničený zdí, kdy je na jednom místě patrné nové vyzdění a vlevo jsou kovová vrátka. Za zdí je prudký sráz dolů do lesoparku. K tomu svědek uvedl, že zeď byla před rokem zazdívaná a byla dodělaná vrátka, dříve tam byl nový vstup. Celkově je to tu nyní více zabezpečené, v domě nejsou žádné změny.

Z e-mailu P. P. a R. Č. soud zjistil, že na výzvu soudu zaslali odkazy na stránky portálu Youtube na videa skupiny Jackass, o kterých svědek Č. prohlásil, že je pouštěl poškozené. U hlavního líčení pak byla přehrána čtyři videa skupiny Jackass stažená ze serveru Youtube z odkazů zaslaných svědky.

Ze souboru s videem nazvaným „mousetraps“ soud zjistil, že se jedná o scénku, kdy skupina zhruba šesti mladých lidí se smíchem pozoruje jednoho muže, který je svlečený do půlky těla a má na sobě kostým myši. Po čtyřech se snaží přejít po podlaze, na které jsou rozesety stovky nastražených pastiček na myši a dostat se do rohu ke kusu sýra. Tam se dostane, zvedne se, v oblasti přirození má přichycenou pastičku a ostatní po něm další pastičky hází. Ze souboru s videem nazvaným „Sweaty Fat Fucks“ soud zjistil, že jsou na něm zachyceni tři mladí muži ve vycpaném oblečení, jak jezdí na skateboardech a trialovém kole na U-rampě. Střídavě se jim triky daří nebo naopak dramaticky padají nebo cíleně narážejí do zdí. Z videa nazvaného „Ryan Dunn crashes Bike into Cactus“ soud zjistil, že je na něm zachycen mladý muž, který se rozjede na kole přivázaný za gumu ke gauči, vjede na skokánek, je stržen gumou a dopadne do kaktusů, které jsou za skokánkem naskládány. Ze souboru s videem nazvaným „yellow snow cone“ soud zjistil, že na něm mladý muž ze sněhu vytvaruje kornout se zmrzlinou, následně si stáhne kalhoty a spodní prádlo a z boku je snímán, jak močí na sníh, dokud není celý žlutý. Poté za povzbuzování skupiny mladých mužů začne tuto „zmrzlinu“ konzumovat a naznačuje zvracení. Video končí tím, že se proti němu jeden z jeho kolegů rozběhne, nakopne jej do rozkroku a demonstrátor se následně pozvrací, což je na video rovněž zachyceno.

Z písemného vyjádření matky poškozené P. P. ze dne 7. 1. 2022 soud zjistil, že se vyjádřila k výsledkům provedeným v hlavním líčení dne 9. 11. 2021. K výsledku obžalovaného uvedla, že není pravda, že ona měla náladu, náladu měl obžalovaný. Není pravda, že by se pan Č. choval špatně a byl zlý na dcery, přezdívka „brambora“ nebyla ponižující. Není pravda, že se něco mělo dít ve škole. Když obžalovaný vracel dcery, tak brečela jen V. K výsledku svědkyně D. P. uvedla, že není pravda, že by P. P. informovala o chování V. lže i o tom, že jí někdo zakazoval k poškozeným jezdit. Svědkyně k poškozeným jezdila pravidelně. K výsledku svědka M. H. uvedla, že není pravda, že měla drogovou minulost, pouze v minulosti něco vyzkoušela. Problémy měla pouze z důvodu soužití s obžalovaným. Není pravdou, že za ní jezdili různí lidé. K výsledku svědkyně D. B. uvedla, že není pravda, že by dcery jezdily k obžalovanému neupravené, špinavé a zanedbané. Není pravda, že by nechtěla, aby u svědkyně a obžalovaného dcery trávily více času, pouze nechtěla, aby V. spala v jedné posteli s desetiletým synem svědkyně. Svědkyně dcery nemůže hodnotit, viděla je pouze pětkrát.

K osobě obžalovaného soud ze zprávy o pověsti a výpisu z evidence přestupků, že nebyly nalezeny žádné záznamy o evidovaném přestupku. Ze sdělení zaměstnavatele ze dne 8. 4. 2021 soud zjistil, že byl obžalovaný hodnocen kladně. Z opisu z evidence Rejstříku trestů České republiky soud zjistil, že byl obžalovaný dvakrát odsouzen. Poprvé pro vojenský trestný čin v roce 2001 a pro trestný čin krádeže v roce 2004. V obou případech byly uloženy tresty odnětí svobody, které byly podmíněně odloženy, obžalovaný se ve zkušební době obakráte osvědčil.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Lucie Vašenková

K tomuto obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že již nepracuje u stejného zaměstnavatele. Když se začal řešit tento případ, tak ho přeradili na vrátnici, pak prodělal nervové onemocnění, bolely ho nohy, tak ukončili pracovní poměr. Teď dělá na živnost elektřinu, rozvody atd. Jeho aktuální příjmy jsou podle hodin, ale měsíčně okolo 30 000 Kč.

Opatrovnice poškozené nezletilé V. H. navrhla doplnit dokazování výsledkem svědků A. P. a I. T. k potvrzení poměrů obžalovaného a matky poškozené a také výsledkem bývalé přítelkyně svědka M. H. Š., jejíž dítě mělo v objektu venku pobývat spolu s dětmi obžalovaného a paní P. Dále opatrovnice za poškozenou navrhla doplnit dokazování vyžádáním aktuální zprávy od dětského lékaře poškozené. Soud všechny tyto návrhy na doplnění dokazování zamítnul. V případě svědeckých výpovědí z toho důvodu, že by zjevně nebyly s to ani ověřit ani vyvrátit tvrzené skutečnosti. Rodinné a partnerské vztahy obžalovaného a matky poškozené, které měly výpovědi tří navrhovaných svědků dále dokreslovat, se sice okrajově dotýkaly projednávané věci, nikoliv však okolností, které byly součástí skutku. Navíc o interakci obou rodičů měl soud již dostatek informací potřebných pro rozhodnutí. Návrh na doplnění dokazování lékařskou zprávou o aktuálním stavu poškozené soud zamítnul z téhož důvodu a dále proto, že tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení byl důkaz navrhován, bylo již v dosavadním průběhu řízení bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) prokázáno, a to zejména výpovědi samotné poškozené, její matky a též znaleckým posudkem a předcházejícími lékařskými zprávami.

Soud má za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po zhodnocení těchto důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl soud k závěru, že jednání obžalovaného, tak jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, je jednoznačně prokázáno. Naplňuje všechny znaky skutkové podstaty přečinu ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku nikoliv však již znaky zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, jak bylo zvažováno obžalobou.

Při posuzování podezření z trestných činů týkajících se sexuálního násilí bývá obvyklé, že soud má k dispozici výpovědi pouze jeho jediných přímých účastníků takového jednání, pachatele a oběti, přičemž tyto výpovědi jsou naprosto odlišné, rozporné. Nebylo tomu jinak ani v projednávané věci. Na jedné straně stojí výpověď obžalovaného M. H., který setrval a důrazně popírá, že by se jakéhokoliv sexuálního jednání vůči poškozené dopustil, tedy, že by ji jakkoliv nutil k pohlavnímu styku, že by ji přiměl ke stimulování svého penisu rukou či ústy. Popírá, že by se dopustil jakéhokoliv sexuálního jednání v její přítomnosti, tedy i toho, že by jí ukazoval pornografická videa a v její přítomnosti masturboval. Na straně druhé je tu výpověď jeho dcery, poškozené V. H., která popisuje, že se stala objektem sexuálního chtíče svého otce, který jí pouštěl videa s pornografickým obsahem, v její přítomnosti masturboval a nutil ji, aby jej stimulovala rukou či ústy.

Vedle výpovědí obžalovaného a poškozené pak stojí celá řada nepřímých důkazů, které lze s různou mírou procentuální pravděpodobnosti přidat na stranu obhajoby i na stranu obžaloby. Situace v projednávané věci je o to složitější, že věrohodnosti obžalovaného svědčí, že se jedná o otce poškozené, o natolik blízkou osobu s přímým výchovným působením, kterou i přes skutečnost, že s ním nebydlela ve společné domácnosti, poškozená stále považovala za milovaného tatínka, všichni slyšení se shodují, že se na návštěvy k němu těšila, nechťela od něj odjíždět a přijala za svou i jeho novou partnerku. Z druhé strany možnost dobrat se jednoduchou cestou skutkového stavu komplikuje fakt, že poškozená je nezletilá dívka, které bylo v době, kdy měl být skutek páčán šest let a v době, kdy skutek vyšel najevo (počátkem ledna 2021) a v době jejího výsledku (březen 2021) jí bylo lehce přes osm let. Konzistentnost jejího vyjádření nelze hodnotit optikou posuzování výpovědi svědka dospělého a formulačně vyspělého. Přesto soud dospěl k závěru o vině obžalovaného, byť nikoliv ve smyslu obžaloby, když svá skutková zjištění učinil především na základě svědecké výpovědi nezletilé poškozené V. H., jež je

dle přesvědčení soudu ve svém celku výpovědi z velké části věrohodnou a lze ji proto považovat za spolehlivý podklad pro zjištění skutkového stavu věci, a to na rozdíl od výpovědi obžalovaného. Toto přesvědčení soud nabyt jak po zhodnocení výpovědi poškozené a obžalovaného v průběhu trestního řízení, tak i z jejich vzájemného porovnání, jakož i z jejich porovnání s ostatními provedenými důkazy. Z ustálené rozhodovací praxe soudů vyplývá, že při hodnocení svědeckých výpovědí soud může svá skutková zjištění opřít i o výpověď jediného svědka. Ústavní soud ČR opakovaně zdůraznil, že za porušení zásady „v pochybnostech ve prospěch obžalovaného – *in dubio pro reo*“ nepovažuje případy, kdy je věrohodnost klíčové usvědčující výpovědi v rozhodnutí podrobně odůvodněna, a zároveň je co do procesních zásad hodnocení důkazů přesvědčivě vysvětleno, z jakého důvodu soud opačnému tvrzení obhajoby neuvěřil. V takovém případě totiž soud pochybnosti nemá (*viz např. rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 154/02, sp. zn. III. ÚS 2098/08, III. ÚS 655/07*).

Za nastalé důkazní situace (obsahová odlišnost výpovědí obžalovaného a poškozené nezletilé) si byl soud vědom toho, že je třeba výpověď poškozené hodnotit velice pečlivě a s rozvahou a zaměřil se na její ověření dalšími, byť jen nepřímými důkazy. Soud postupoval ve své úvaze nejprve zhodnocením, zda je verze poškozené podpořena dalšími důkazy. Když si tuto hypotézu ověřil, tak stejným způsobem posuzoval výpověď obžalovaného a pokusil se namodelovat možný alternativní příběh, který by konvenoval s verzí obžalovaného i s provedenými důkazy a mohl by tak nabourat věrohodnost poškozené. Cílem hodnocení provedených důkazů a z nich vyplývajících skutkových zjištění totiž není najít pravděpodobnější verzi příběhu a k té se přiklonit, soud nesmí mít vůbec žádné důvodné pochybnosti o verzi svědčící nejvíce v neprospěch obžalovaného, jinak řečeno musí vyloučit jakýkoliv uvěřitelný alternativní příběh, který by mohl znamenat, že skutek proběhl jinak. V situaci, kdy takový příběh existuje, musí logicky nastat pochybnost o vině obžalovaného a soud musí přistoupit k uplatnění zásady *in dubio pro reo* a rozhodnout ve prospěch obžalovaného. Ve světle tohoto hodnocení tak soud v částech podstatných pro právní kvalifikaci jednání obžalovaného, zejména tedy v částech popisujících dotecky poškozené na přirození obžalovaného a v orálních praktikách, výpověď poškozené v některých částech kriticky redukoval, a to právě v přísné snaze aplikovat zásadu v pochybnostech ve prospěch obžalovaného.

Obecně se pro posouzení věci nabízely čtyři širší možnosti skutkového stavu. Dvě, které by byly ve prospěch obžalovaného a dvě, které by v různé intenzitě svědčily v jeho neprospěch a mohly vést k jeho trestněprávnímu postihu. První dvě v jeho prospěch by byly ty varianty, že si poškozená sexuální kontakt s obžalovaným vymyslela anebo, že ji k diskreditaci obžalovaného někdo využil, nabízeli se logicky jeho bývalá partnerka P. [redacted] a její současný partner R. [redacted] Č. [redacted]. Více nepříznivá varianta pro obžalovaného mohla nastat při potvrzení veškerých vyjádření poškozené, tedy, že ji donutil k pohlavnímu styku, takový závěr by musel vést k jeho postihu tak, jak navrhovala obžaloba, tedy pro zločin znásilnění. Poslední variantou byla možnost, že soud bude částečně redukovat vyjádření poškozené a bude zjištěno, že ji sice seznamoval se sexuálním obsahem a ukájel se před ní, ale nikoliv na jejím těle. K této poslední variantě se pak soud také přiklonil.

Výpověď poškozené V. [redacted] H. [redacted] měl soud k dispozici z jednoho přímého zdroje, kterým byl audiovizuální záznam jejího výsledku provedeného v přípravném řízení ve speciální výslechové místnosti školenou vyšetřovatelkou a dále z několika nepřímých zdrojů, kdy sdělení poškozené interpretovali svědci, kterým se svěřila, tedy její matka P. [redacted] a její partner R. [redacted] Č. [redacted]. Dále měl soud k dispozici vyjádření vychovatelek ze školy svědkyň R. [redacted] B. [redacted] a I. [redacted] Š. [redacted], které však interpretovaly pouze krátký výsek vyjádření poškozené, který si nespojovaly se sexuálním zneužitím. Dalším zdrojem vyjádření poškozené byla lékařská zpráva dětské psychiatricky MUDr. I. [redacted] Z. [redacted], ke které se dostavila se svou matkou v dubnu 2021. S hodnocením výpovědi poškozené pak soudu zásadním způsobem pomohl

znalecký posudek psychiatra MUDr. Jiřího Koutka a psychologky PhDr. Jany Kohoutkové, před nimiž poškozená rovněž sexuální interakci se svým otcem popisovala.

Poškozená vypovídala před policejní vyšetřovatelkou dne 12. 3. 2021, tedy zhruba dva měsíce poté, co se svěřila matce a otčímovi R[REDAKCE] Č[REDAKCE], kteří oznámili policii podezření z jejího sexuálního zneužití jejím otcem. Poškozená při své výpovědi na policii svého otce označovala jako „bývalého tátu M[REDAKCE]“, vyslovila, že ho má ráda trochu, protože udělal něco, co nemůže, ukazoval jí věci, které ukazovat nemůže. Poté předvedla, že táta na svém „pindíku“ dělal pohyby rukou nahoru a dolů, až z toho vytekla taková divná žlutá věc. A pak jí na internetu ukazoval nějaké věci, že to dělají kluci a holky to pak olizují na tom „pindíku“. K čemuž doplnila, že to viděla vícekrát na telefonu u táty, který jí to ukazoval na [REDAKCE], kam jezdila na návštěvu. Dále k dotazům vyšetřovatelky uvedla, že když jí to táta ukazoval, tak leželi na gauči a táta pak chtěl, aby i ona olizovala, když vyteklo tamto žlutý. Dále na panenkách poškozená demonstrovala, že táta ležel na zádech a ona si na něj měla obkročmo sednout v oblasti stehen a ukázala, že měla otci rukama třít penis. Mamce to neřekla, protože jí říkal, že to nemá nikomu říkat. Máma se to dozvěděla až od paní učitelky, protože řekla holkám, že kluci dělají tohle s tím „pindíkem“, že jim z toho něco vyteče a pak že se to může olizovat. Pak o tom řekla jen R[REDAKCE] a trochu mámě.

Poslední část výpovědi poškozené potvrzuje vyjádření svědkyně R[REDAKCE] B[REDAKCE], která popsala, že jako vychovatelka zaregistrovala na procházce diskusi, kterou rozvinuly holčičky a která začala od V[REDAKCE] s tím, že z pánského přirození vystřikuje něco jiného, než moč. Myslela si, že V[REDAKCE] někde viděla nějakou pornografii a upozornila na to rodiče. Druhý den si vzala V[REDAKCE] stranou a ona jí řekl, že to viděla doma na počítači. Svědek R[REDAKCE] Č[REDAKCE] shodně popsal setkání s prvotní informací o tom, že V[REDAKCE] zřejmě někde sleduje nevhodný obsah a konfrontaci s poškozenou. Ta mu dle jeho slov řekla, že to byl táta, že jí pouštěl nějaká videa a použila výraz „táta se udělal“. P[REDAKCE] P[REDAKCE] interpretovala vyjádření své dcery tak, že poté, co jí učitelka sdělila, že V[REDAKCE] ve škole říká, že mužům z pindíka vytéká něco jiného, než moč, že to pak olizují a pijí, tak dceru přimáčkli, aby řekla pravdu a řekla, že to viděla u táty. Později jim řekla, že chtěla, aby mu dělala s pindíkem „sem a tam“ a pak ho olizovala, což měla odmítnout a dále mluvit o svlékání. Dle zprávy dětské psychiatricky MUDr. Z[REDAKCE] poškozená popsala, že jí otec ukazoval obrázky toho, co „mají kluci mezi nohama“ na fotkách a v mobilu a vyžadoval od ní dotyky v intimních partiích. Sám jí to ukazoval na sobě, sahal si tam, ukazoval, jak to dělat s rukou, aby něco bílého teklo, chtěla, aby na to taky sahal, ale nechtěla to dělat. Nezlobil se. V rámci psychiatrického a psychologického vyšetření pro potřeby znaleckého posudku poškozená znalcům popsala, že jí otec ukazoval pindíka a dělal s ním, že z toho vyteklo něco žlutého, chtěl po ní, aby to slízala, ona to nechtěla. Viděla, co dělají muži a ženy na telefonu, kde jí to ukazoval táta.

Jak je ze shora uvedené rekapitulace přímých i zprostředkovaných výpovědí poškozené patrné, nezletilá v rámci svých vyjádření před různými osobami popisuje jednání obžalovaného poměrně konzistentně. Jednoznačný je důraz poškozené na zjištění, že mužům z penisu může také vytékat jiná tekutina nežli moč, což je zjevně informace, kterou poškozenou určitým způsobem fascinovala, neboť je to také objektivní informace, o kterou se dělila se svými spolužačkami a která nakonec vedla k zahájení celého prověřování a posléze trestního stíhání obžalovaného. Ve všech zachycených případech pak poškozená opakuje, že to viděla u svého otce, zjevně tedy myšleno situaci, kdy mu z penisu vytéká jiná tekutina než moč, tedy ejakulaci. Při všech svých vyjádřeních, ať už před vyšetřovatelkou, matkou a otčímem, dětskou psychologkou nebo znalci také svými slovy zdůrazňuje, že jí otec ukazoval na telefonu obrázky a videa mužů a žen při sexuálních praktikách. V žádném z popsanych vyjádření nezazní, že by se poškozená mohla s jakýmkoliv sexuálním obsahem seznámit jinde než u svého otce či že by z jakékoliv jiného zdroje získala podrobnější povědomí o sexuálních praktikách. K přímému dotazu, zdali viděla sex u své matky a jejího současného partnera R[REDAKCE] Č[REDAKCE] odpověděla, že je jasné, že sex jednou měli, protože jinak

by spolu neměli syna H[REDAKCE]. Rovněž k dotazu znalců na obecné povědomí o sexu odpovídá dětsky naivně, že sex znamená mít s někým dítě, udělá se to tak, že se holka zamiluje do kluka. Ukazovat pindíka by se holkám nemělo, kluci by taky neměli vědět, co má mezi nohama.

Lze tak jednoznačně vyslovit, že poškozená získala veškeré „poučenější“ informace o sexuálních praktikách z obsahu, který jí zprostředkoval její otec obžalovaný M[REDAKCE] H[REDAKCE]. Soud porovnáním jednotlivých výpovědí samotné poškozené mezi sebou a těchto jejích výpovědí z dalšími důkazy může jednoznačně vyloučit, že by si poškozená kompletně vymyslela to, co popisovala. Soud zvažoval variantu, že by existoval nějaký startovací zdroj, který v ní rozjel fantazii, kterou dále rozvíjela. Takovým zdrojem by třeba mohla být jiná videa, která jí byla zpřístupněna. I proto soud vyzval P[REDAKCE] P[REDAKCE] a R[REDAKCE] Č[REDAKCE], aby doložili videa skupiny Jackass, která poškozené pouštěli a u nichž si i oni zpočátku mysleli, že mohla nezletilou vést k vyjádření, že mužům z penisu teče něco jiného než moč a že to olizují. Soud po zhlédnutí videí a zejména toho inkriminované „Yellow snow cone“, ve kterém mladý muž olizuje kornoutek se sněhem, na který se předtím vymočil, může jednoznačně vyloučit, že by bylo zdrojem informací poškozené. Ačkoliv se jedná o obsah, u kterého je na pováženou jeho výchovný vliv, rozhodně nikterak neevokuje sexuální tematiku. Vyjádření poškozené bylo navíc daleko košatější než to, co mohla v tomto videu vidět. Další snímky z dílny Jackass, které jí byly zpřístupněny, již nemají se sexuální tematikou společného vůbec nic.

Vyloučit dle názoru soudu lze i možnost, že by celé trestní oznámení bylo nějakou mstou či komplotem na obžalovaném. Této variantě by určitým způsobem mohla svědčit neblahá vztahová situace rodičů nezletilé V[REDAKCE]. Obžalovaný se domnívá, že poté, co od P[REDAKCE] P[REDAKCE] odešel a co si našla jiného partnera, tak se jej snaží ze svého života a života jejich dcer vyřadit. Tuto jeho domněnku potvrzuje jeho současná partnerka svědkyně D[REDAKCE] B[REDAKCE], která popisuje, jak se obžalovaný skvěle stará o děti a jak mu P[REDAKCE] P[REDAKCE] vše znepríjemňuje. Rovněž svědek M[REDAKCE] H[REDAKCE], bratr obžalovaného, soužití svého bratra a jeho bývalé partnerky popisoval jako vyhrocené, a to zejména z důvodu na straně P[REDAKCE] P[REDAKCE]. Obecně si lze představit, že by rodiče zneužili své dítě k radikálnímu řešení rozpadlých partnerských vztahů, a soudu jsou takové případy z praxe známy, nicméně tyto situace mají obvykle jiné atributy. V prvé řadě soud považuje za velice věrohodné výpovědi obou svědků P[REDAKCE] P[REDAKCE] a R[REDAKCE] Č[REDAKCE]. Oba vypovídali velice autenticky a přesvědčivě. Na P[REDAKCE] P[REDAKCE] bylo znát rozčilení a pohnutí z toho, co se její dceři mělo stát. R[REDAKCE] Č[REDAKCE] zase velice sugestivně popisoval, jak dcery své partnerky vychovává, jak s nimi komunikuje a jak řešil situaci, kdy vzniklo podezření ze sexuálního zneužívání V[REDAKCE]. U obou svědků soud neshledal žádnou snahu mstít se obžalovanému, uměle zhoršovat jeho situaci. Na svědcích byla patrná snaha případ co nejrychleji uzavřít tak, aby dále V[REDAKCE] co nejméně psychicky ohrožoval. Proti jakémukoliv navádění nezletilé také svědčí upřímnost svědků, kteří připustili, že dcery vychovávají někdy poněkud nonkonformně a nezdráhali se v rámci výzvy soudu poskytnout obsah videí skupiny Jackass, který to dokládá.

Obhajoba obžalovaného, který popírá jakoukoliv nevhodnost ve vztahu k poškozené a viní svou bývalou partnerku z toho, že dceru navedla, pak neobstojí při pohledu na genezi podezření a další vývoj jeho šetření. Situace, kdy si rodina vyřizuje své účty přes vymyšlené sexuální zneužívání, obvykle startuje trestní oznámení někoho z příbuzných s tím, že dítě v rodině takovou informaci vyslovilo. V projednáváné věci je ale naprosto srozumitelný vývoj příběhu a je patrné, že vznikl bez přičinění matky poškozené a jejího partnera. Soud má za prokázané, že celá situace vznikla neobvyklou zmínkou poškozené ve škole, která se dostala k vychovateli B[REDAKCE] a která ji sdělila R[REDAKCE] Č[REDAKCE]. V první fázi všichni zúčastnění považovali za zdroj informací nezletilé V[REDAKCE] nějaký pornografický materiál, který mohl někde náhodně vidět. Až po debatě P[REDAKCE] P[REDAKCE] a zejména R[REDAKCE] Č[REDAKCE] s nezletilou vzniklo nějaké podezření, které pak bylo artikulováno do trestního oznámení. Datum podání trestního oznámení pak časově koreluje s nastíněným vývojem. Proti této variantě pak hovoří, co již bylo řečeno shora, tedy věrohodnost

poškozené a nemožnost, aby si takový obsah vymyslela a opakovaně jej konzistentně vyslovila na několika místech, před matkou, před znalci, před vyšetřovatelkou, před psychiatrickou. Ostatně znalci v posudku uzavřeli, že poškozená je schopna správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události, nebyly u ní zjištěny sklony k patologické lhavosti ani tendence k záměrnému vědomému a účelovému zkreslování skutečnosti.

Při závěru, že výpověď poškozená v hrubých rysech ob stojí a je věrohodná, musel soud zvažovat, zda ji lze mít za prokázanou i ve všech detailech. Obžalovaný popíral, že by se dopustil jakéhokoliv pohlavního styku na své dceři a že by vůbec k takovému jednání svým založením tíhnul. Upozorňoval na to, že měl vždy styk s dospělými ženami a nikdy jej nevzrušovaly nezletilé dívky. Pro toto tvrzení svědčí zjištění, že v elektronických zařízeních, které obžalovaný používal, bylo znaleckým zkoumáním zjištěno, že sice navštěvoval internetové stránky s pornografickou tematikou, nicméně se nejednalo o pornografii dětskou. Žádné takové materiály či odkazy na stránky s touto tematikou ve svých zařízeních neměl. Ani žádná z partnerek obžalovaného neuvedla, že by měla kdykoliv podezření, že jej zajímá dětská pornografie, či že by se jakkoliv nevhodně choval k dětem. Uvedla to svědkyně M. H., jeho první manželka, kterou podpořila i její dcera N., která popřela, že by se k ní otec choval způsobem, který by ji obtěžoval. Podpořila jej i stávající partnerka D. B. i babička poškozené D. P. které shodně vyslovily, že se k dětem chová příkladně. Rovněž P. P. neshledala v jeho sexualitě nějaké odchylky. Podle jejího vyjádření obžalovaný v době, kdy spolu žili, vyžadoval při sexu stimulaci pornografickými videi, ale vždy se jednalo o záběry dospělých žen.

Obžalovaný se rovněž hájil tím, že v období, kdy mělo docházet k sexuálnímu zneužívání jeho dcery, tedy v době, kdy se odstěhoval od P. P. z. a dcery za ním nepravidelně jezdily, bydlel v pronajatém bytě v domě svého bratra na. Jednalo se o jednu malou místnost se sociálním zařízením na chodbě v domě na dvoře areálu, kde sídlila řada obchodních firem. Dcery za ním jezdily vždycky společně, podle obžalovaného nemohla nastat situace, že by byl delší dobu s V. sám a mohl vykonat, co je mu kladeno za vinu. Nezletilá Š. H. ve své výpovědi ani náznakem neuvedla, že by ji otec zneužíval, či že by ji nějak seznamoval se sexuálním obsahem. V. H. popisovala, že v době, kdy jí měl tatínek ty věci dělat, byla sestřička Š. buďto venku nebo na záchodě. Podle obžalovaného to s ohledem na prostor, který obýval, nebylo možné, Š. sama na záchod nechodila, ani se v domě na sama nepohybovala, neboť je to tam nebezpečné. V přípravném řízení nebylo ve věci provedeno ohledání místa činu, soud proto pro seznámení se s místem, kde mělo k jednání docházet, udělal prověrku na místě. Dům bratra obžalovaného, i byt, kde měl obžalovaný v předmětné době pobývat, jakož i jeho bezprostřední okolí, neseznaly do doby prověrky dle svědka M. H. žádných zásadních změn. Soud po prověrce na místě dospěl k závěru, že je představitelné, že se nezletilá Š. mohla pohybovat po objektu směrem k sociálním zařízením, které byly hned vedle bytu, a venku po dvoře sama. Objekt je rozsáhlý a z velké části oplocený, sídlí v něm řada obchodních firem, ale k návštěvám docházelo o víkendech, kdy lze předpokládat, že měly firmy zavřeno a nikdo do objektu, kromě jeho obyvatel nepřijížděl. Obžalovaný tvrdil, že se po dvoře pohybovali psi, ale jejich volný pohyb nebyl prokázán, ani není s ohledem na přítomnost malých dětí obžalovaného i jeho bratra obecně příliš pravděpodobný. Byt, ve kterém obžalovaný v té době žil, je titěrný a je pravděpodobné, že v něm obžalovaný s dětmi ani děti samostatně netrávili veškerý čas. Soud tedy po prověrce tuto úvahu uzavřel tím, že je představitelné, že se mladší nezletilá dcera Š. mohla pohybovat v době návštěv u svého otce po domě, či venku na dvoře sama a že tak obžalovaný mohl zůstat v bytě pouze s dcerou V.

Možnost, že se obžalovaný dopustil sexuálně motivovaného jednání ve vztahu ke své nezletilé dceři, připouští znalecké posudky, které z psychiatrického i psychologického pohledu zkoumaly jeho osobu. Znalci psychiatři MUDr. Trojan a MUDr. Páv ve svém posudku konstatovali, že u

obžalovaného sice nebyla zjištěna sexuální porucha typu parafílie, ale našli u něj jistou sexuální nevyzrálost, která se projevuje jako nediferencovanost sexuální preference. Tedy mohou nastat situace, kdy jej uspokojují subjekty plně vyspělé i nevyzrálé. Znalci byla zjištěna v rámci falopletysmografického vyšetření reaktivita obžalovaného na dospívající děvčata, a to i na raně pubertální dívky, či děvčata prepubertální. Zároveň znalci uvedli, že v rámci vyšetření obžalovaný reagoval na všechny skupiny podnětů, tedy od prepubertálních děvčat až po dospělé ženy, reagoval také i na některé chlapecké nebo mužné podněty, což svědčí o tom, že u něj jde zřejmě o neúplně vyvinutou sexualitu, psychosexuální infantilismus. Znalec psycholog PhDr. Netík, kdy uvedl, že obžalovaný má neuspokojivé potřeby porozumění, sounáležitosti, komfortu, má zvýšené potřeby intimity, sebeprosazení, klidu a ohleduplnosti. Pokud by se dopustil posuzovaného jednání, pak by velmi pravděpodobně šlo o neprogramované a nepřipravené jednání, podmíněné situací při potřebě odreagovat pohlavní vzrušení na vhodném objektu.

Možnosti sexuálně motivovaného jednání vůči poškozené pak u obžalovaného svědčí i vyjádření svědkyně P. P., která popisovala, že dcera již před třemi lety, při obědě ukazovala pohyb rukou nahoru a dolů (naznačovala masturbaci), že to po ní táta chtěl. Tehdy na obžalovaného vyjela, on cokoliv popřel. Po chvíli to přestala řešit, uzavřela to tím, že V. zřejmě viděla otce při masturbaci. Tuto zkušenost potvrdila i svědkyně M. S., které se tehdy P. P. jako své kamarádce svěčila a která to s ní řešila. Jelikož neměla žádné další informace, rozhodla se to neřešit, dále se V. neptat, a jen sledovat její další reakce. Nic už pak nenastalo.

Soud při tvorbě závěru na základě shora naznačených úvah řešil otázku, zdali je možné, že poškozená nezletilá V. H. mluví obecně pravdu, tedy o zážitcích, které se jí skutečně staly, ale v některých detailech si vymýšlí, či skutečnost přibarvuje. Tuto úvahu v myšlenkových pochodech soudu vyvolalo zejména vyjádření znalců psychiatra MUDr. Koutka a psychologů doc. Kocourkové. Znalci v závěrech svého znaleckého posudku popsali, že není pravděpodobné, že by poškozená svou výpověď kompletně vymyslela bez jakéhokoliv podnětu, protože je sociálně adaptovaná a ví, že jsou to výroky, které otce poškozují a otce měla ráda. Na druhou stranu ale uvedli, že schopnosti poškozené pamatovat si a reprodukovat prožité události, mohou být oslabeny a nelze jednoznačně odlišit vliv zkušenosti nebo ovlivnění vizuálním pornografickým materiálem, když navíc jde o události s delším časovým odstupem. Znalci poté při své znalecké výpovědi před soudem své vyjádření rozvedli v tom smyslu, že je podle nich představitelná možnost, že by poškozená určité jednání viděla na pornografickém materiálu a vztáhla ho na to, že to skutečně zažila. Navíc v situaci, kdy by s aspektem vystavení se pornografickému materiálu sešly ještě další nevhodné podněty, kterým by byla vystavena. Takovým dalším nevhodným podnětem by mohla být kupříkladu otcova masturbace a ejakulace v přítomnosti nezletilé.

Soud s ohledem na vyjádření znalců podrobil kritickému pohledu výpovědi poškozené, zejména porovnával akcent na dva bloky jejího vyjádření. Tím prvním blokem je povídání o sledování pornografického materiálu, který jí zpřístupnil otec, a popisování jeho sebeukájení, které probíhalo v přítomnosti poškozené. Na tento blok informací poškozená ve všech svých vyjádřeních klade velký důraz a objevuje se významně u všech výpovědí. Podrobně o tom, co viděla na videích a u otce, povídá při výpovědi před vyšetřovatelkou, o tom, že nevhodný obsah viděla na videu, říká i vychovatelce a stejně tak přesvědčivě to popisuje R. Č. Také znalcům a dětské psychiatrice popisuje, že viděla otcova „pindíka“ a že mu z něj něco teklo. Druhým blokem informací, které poškozená vyslovuje, je blok týkající se jejího zapojení do otcova ukájení. Dle názoru soudu o něm hovoří méně, v některých zdrojích její výpovědi zcela schází (interpretace sdělení ze strany svědkyně P., svědka Č. či v zápisu dětské psychiatricky) a celkově je v pasážích popisu těchto praktik strážlivější. Tato skutečnost může být pochopitelně dána tím, že poškozené vystavení takovým činností bylo nepříjemnější než pasivní sledování videí a otcovy masturbace a proto se jí také o tom hovoří složitěji. Nicméně

zasévá to v soudu zásadní pochybnosti, které v kontextu vyjádření znalců o možnosti záměny viděného za prožité, nevylučují závěr, že si část činností spočívajících ve stimulaci otcova penisu rukou a ústy, poškozená – byť nevědomě – vymyslela.

Trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti. Ustanovení § 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku dopadá na případy, kdy je skutek spáchán souloží či jiným pohlavním stykem srovnatelným se souloží. Za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží je dle konstantní judikatury (např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 7 Tdo 841/2010, sp. zn. 7 Tdo 1205/2012-26) považován „*takový pohlavní styk, který je obdobou soulože. (...) V případě jiného obdobného pohlavního styku nedochází ke spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Pro tyto případy je charakteristické to, že pohlavní orgán jedné strany uvedeného spojení je nabržen jinou částí těla. Jedná se tak o případy, kdy pohlavní orgán muže místo spojení s pohlavním orgánem ženy je zasouván do jiných částí těla ženy (např. do úst, konečníku či podpaží, vkládán ženě do ruky za účelem tření apod.). Na druhé straně jsou obdobným pohlavním stykem i případy, kdy s pohlavním orgánem ženy jsou místo pohlavního orgánu muže spojovány jiné části těla (např. ústa, jazyk či zasouvané prsty, nebo kdy pachatel do pohlavního orgánu ženy zasouvá nějaký předmět).* (...) Pohlavní styk při tomto základním vymezení zahrnuje širokou škálu činností jako např. soulož (coitus) a jiné pohlavní styky provedené způsobem srovnatelným se souloží, tj. zejména orální pohlavní styk (felaci či cunilinctus), anální pohlavní styk (coitus analis), zasouvání prstů nebo jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí, zejména pokud napodobují pohyby pohlavního údu ve vagíně ženy, event. jiné způsoby srovnatelného použití předmětů sloužících jako náhražky mužských či ženských pohlavních orgánů.“ Ustanovení § 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku stanovuje přísněji trestným spáchání tohoto činu na dítěti mladším patnácti let (poškozené bylo v době jednání obžalovaného šest let).

Pohlavním stykem se rozumí jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného či odlišného pohlaví. Klíčovou otázkou pro možnost kvalifikace jednání obžalovaného jako zločinu znásilnění tak zůstalo, zdali se obžalovaný dopouštěl jednání na těle poškozené, zdali ji přiměl, aby se jej dotýkala, stimulovala jeho penis, olizovala jej, či případně, zdali se sám poškozené dotýkal s tímto úmyslem zejména na genitáliích. Soud je toho názoru, že zřejmě k takovému jednání v některých případech částečně došlo. Je to velice pravděpodobné. Nicméně jak už bylo uvedeno shora, cílem hodnocení provedených důkazů a z nich vyplývajících skutkových zjištění není najít pravděpodobnější verzi příběhu a k té se přiklonit, ale nemít o skutku žádné pochybnosti, čili vyloučit jakoukoliv jinou uvěřitelnou možnost, která by mohla znamenat, že skutek proběhl jinak. Soud dospěl k závěru, že ani po vyčerpávajícím shromáždění veškerých možných důkazů a po jejich hodnocení nemůže vyloučit zásadní pochybnost o tom, že se obžalovaný dopustil jednání, které by bylo možné považovat za ukájení pohlavního pudu na těle poškozené, tedy znásilnění. Soud dospěl k závěru, že není možné jednoznačně vyloučit, že si poškozená část výpovědi s ohledem na svůj věk vymyslela či přibarvila a zaměnila viděné za prožité, jak ostatně připustili i znalci, kteří ji z psychiatrického a psychologického hlediska hodnotili. O této části skutkového stavu tak měl soud zásadní pochybnosti a nezbylo mu než je hodnotit dle zásady *in dubio pro reo*, tedy ve prospěch obžalovaného.

Přechinu ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo byť i z nedbalosti, ohroží rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že jej pod písm. a) citovaného ustanovení svádí k zahálčivému nebo nemravnému životu. Přičemž za svádění k nemravnému životu lze považovat svádění k takovému životu, který je vedený v rozporu se zásadami morálky, sem se zahrnují různé vnější projevy a návyky, které často i přesahují pouze morální pravidla jako je promiskuita, či zpřístupňování pornografického obsahu. Pod písmenem d) citovaného ustanovení se uvedeného přechinu dopustí, kdo závažným způsobem poruší svou povinnost o dítě pečovat nebo jinou svou důležitou povinnost vyplývající z rodičovské zodpovědnosti, mezi které lze zařadit snahu o zdravý sexuální vývoj dítěte. Podle odst. 3 citovaného ustanovení hrozí přísnější postih tomu, kdo dle písm. a) spáchá čin uvedený v odstavci 1 ze zavrženíhodné

pohnutky. Za takovou pohnutku se považuje, že jednání vedlo obžalovaného k ukojení sexuálního pudu.

Na základě shora uvedeného má tedy soud bez důvodných pochybností za prokázané, že obžalovaný v přesně neustanovené době od března do září roku 2019 v jím užívaném pokoji v domě na adrese [REDAKCE] v době, kdy se podílel na výchově své nezletilé dcery poškozené V [REDAKCE] H [REDAKCE], a měl ji u sebe na návštěvě, nezletilé opakovaně ukazoval na svém mobilním telefonu nezjištěné značky videosoubory se sexuální tematikou zobrazující dospělé osoby při různých sexuálních praktikách včetně masturbace a orálních praktik, před nezletilou prováděl masturbaci, kdy nejméně v jednom případě u něj došlo k ejakulaci, dále požadoval, aby si vysvlékla oděv, kdy toto nezletilá v jednom případě učinila a poté se jí dotýkal v oblasti horní části těla, kdy se tohoto jednání dopustil v úmyslu v přítomnosti poškozené dosáhnout uspokojení svého sexuálního pudu, a to přesto, že si byl vědom, že jeho dcera je osobou mladší patnácti let.

Z hlediska právní kvalifikace obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, neboť úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho seznamováním se s pornografickým obsahem sváděl k nemravnému životu, jako otec dítěte závažným způsobem porušil svou povinnost o ně pečovat nebo jinou svou důležitou povinnost vyplývající z rodičovské zodpovědnosti, za kterou lze považovat výchovu ke zdravému sexuálnímu životu a spáchal takový čin ze zavrženíhodné pohnutky, kterou je dosažení uspokojení svého sexuálního pudu v přítomnosti poškozené. Toto jednání spáchal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Při úvaze o druhu a výši trestu vzal soud v úvahu všechny zásady pro ukládání trestních sankcí vymezené v ustanovení § 37 a § 38 trestního zákoníku a objektivně vážil i všechna hlediska rozhodná pro výměru trestu uvedená v § 39 trestního zákoníku. Přihlíženo bylo zejména k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním poměrům obžalovaného, jeho rodinným poměrům, jakož i k dosavadnímu způsobu života a možnosti jeho nápravy. Pokud jde o povahu a závažnost trestného činu, jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Rozpětí trestní sazby § 201 odst. 3 trestního zákoníku činí šest měsíců až pět let.

Obžalovaný svou trestnou činností porušil zájem společnosti na právu člověka svobodně rozhodovat o svém pohlavním životě, přičemž se tak dopustil na dítěti v mladším školním věku, které nemělo o sexualitě žádné konkrétní představy. Svoboda rozhodování v sexuální oblasti je celospolečensky vysoce chráněnou hodnotou. Míru závažnosti zvyšuje skutečnost, že obžalovaný u poškozené narušil psychosexuální vývoj, velice předčasně ji uvedl do oblasti sexuální a ovlivnil i další její život. Ze strany obžalovaného nešlo o jednorázové jednání, nýbrž o jednání opakované, kdy se jedná o přitěžující okolnost podle § 42 písm. m) trestního zákoníku. Z hlediska okolností případu nelze k tíži obžalovaného hodnotit okolnost, že zneužil důvěry, kterou k němu nezletilá poškozená měla jako ke svému otci, neboť to je již součástí skutkové podstaty. Ve prospěch obžalovaného současně nepřispívá, že se u něho neprojevila žádná sebereflexe. K tomu soud pouze poznamenává, že je právem každého obžalovaného zvolit takový způsob obhajoby, který dle svého uvážení považuje za optimální, a to ovšem popřípadě i s rizikem ztráty polehčujících okolností jako je napomáhání při objasňování trestné činnosti, upřímná lítost, snaha nahradit škodu apod. Při úvaze o výši trestu soud dospěl k závěru, že na obžalovaného je třeba hledět jako by nebyl soudně trestán a byla mu proto přiznána polehčující okolnost podle § 41 písm. p) trestního zákoníku (vedení řádného života), byť lze k jeho zejména dávno minulému způsobu života jistě mít výhrady. Přestože byla trestná činnost obžalovaného neomluvitelná, kdy využil vstřícnosti, důvěry a blízkosti poškozené, přičemž se choval způsobem nemorálním, bezohledným, bezcitným a sobeckým, lze konstatovat, že jeho jednání mohlo dosahovat - ve

srovnání s jinými obdobnými případy – ještě větší odpudivosti a nemorálnosti, což nelze pominout jakožto skutečnost svědčící v jeho prospěch.

Vzhledem k ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku soud hodnotil i poměry obžalovaného a možnost jeho nápravy. Poměry obžalovaného se rozumí takové okolnosti týkající se osoby pachatele, které přímo nesouvisí se spácháním trestného činu, mohou však ovlivnit úvahu o trestu. Jedná se o osobní a rodinné poměry, jež existují v době rozhodování soudu. Obžalovaný žije ve společné domácnosti se svou partnerkou D. B., podílí se na výchově jejich dětí a partnerka jej hodnotí pozitivně, o děti se stará, má k nim hezký vztah. V současné době se živí jako osoba samostatně výdělečně činná. Nebyla u něj zjištěna ani přítomnost duševní poruchy či rozvíjející se závislosti na návykových látkách. Vzhledem k tomu, že se obžalovaný v minulosti podobného jednání zřejmě nedopustil, lze u něho považovat prognózu resocializace za dobrou, nicméně tento závěr narušuje postoj obžalovaného k projednání věci, tedy popírání a absence pocitu viny.

Po zhodnocení všech uvedených ustanovení a poznatků relevantních pro ukládání trestu tak dospěl soud k závěru, že bude u obžalovaného odpovídajícím trestem podmíněný trest odnětí svobody. Trest, který ještě tedy není spjat s omezením osobní svobody obžalovaného a uložený ve spodní třetině zákonné sazby, tedy ve výměře dvou let. Tento trest pak soud odložil na spíše delší zkušební dobu, přičemž nad obžalovaným stanovil dohled probačního úředníka. Toto rozhodnutí bylo učiněné s ohledem na nízkou sebereflexi jednání obžalovaného a potřebu, aby byl alespoň po určité době vystaven dohledu, který zaručí, že si nevhodnost svého jednání více uvědomí a nebude je opakovat. Zároveň soud obžalovanému uložil povinnost, aby v průběhu zkušební doby podle svých sil odčinil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil. Takovýto trest dostatečně zohledňuje specifika dané trestní věci a odpovídá i hlediskům účelu trestu. Uložení ještě vyššího trestu by znamenalo přehlížení okolností svědčících ve prospěch obžalovaného – v té souvislosti bral soud výrazně v úvahu jeho rodinné poměry. Naopak jakýkoliv mírnější trest by značil absenci zohlednění okolností vypovídajících v neprospěch obžalovaného, a jeho nepřiměřenost.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích připojila prostřednictvím své zmocněnkyně nezletilá poškozená V. H. a to s nárokem za způsobené duševní útrapy spočívající v napětí ve vnitřním emočním prožívání a nezbytnosti dále navštěvovat dětského psychologa a psychiatra. Nárok byl vyčíslen v celkové výši 150 000 Kč.

Za nemajetkovou újmu se považuje především příkoří, které se projevuje i jinde než na majetku (např. v osobní sféře). Za způsobenou nemajetkovou újmu vzniká soukromoprávní odpovědnost, kdy za ni odpovídá ten, kdo ji způsobil, přičemž existence zavinění i jeho formy může mít podle okolností vliv i na formu a míru zadostiučinění, které může mít v závislosti na povaze porušeného práva podobu náhrady peněžité i nepeněžité – vychází se z občanskoprávní úpravy (ustanovení § 2894, § 2951 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník). Proto, aby se mohlo o nemajetkovou újmu jednat, je potřeba, aby se ze strany obžalovaného jednalo o takový zásah, který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby v její fyzické integritě. Podmínkou je protiprávní zásah a příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a vzniklým následkem. Za značnou míru zásahu do důstojnosti a vážnosti fyzické osoby se považuje zejména újma, kterou tato osoba vzhledem k intenzitě, povaze, časovému rozsahu považuje jako závažnou. Úvaha soudu v tomto směru je sice volná, avšak musí být opřena o konkrétní skutková zjištění. Pro stanovení výše nemajetkové újmy v penězích je rozhodná i míra zavinění pachatele. To odpovídá i satisfakčnímu smyslu náhrady, kdy potřeba finanční satisfakce narůstá v přímé úměře s mírou zavinění pachatele. V případě zlého úmyslu by měl soud svůj odsudek vyjádřit právě citelným určením výše peněžitého zadostiučinění. Nutné je dodržet i princip proporcionality, který se uplatní i v případě určování výše nemajetkové újmy v penězích, a to v rámci závažnosti újmy a okolností, za nichž k porušení práva došlo. V adhezním řízení musí být zohledněno i to, zda se poškozená osoba podílela na vzniku škodlivého následku způsobeného

pachatelem. V rozsahu, v němž se na vzniku nákladů podílely jiné okolnosti než jen jednání škůdce, zejména v jakém rozsahu byl způsoben spoluzaviněním poškozeného, případně dalších osob, škůdce za škodu neodpovídá, neboť v tomto rozsahu chybí příčinná souvislost mezi vznikem škody a jeho zaviněním protiprávním jednáním.

Je nepochybné, že nezletilá poškozená V. H. má nárok na poskytnutí zadostiučinění v penězích. Negativní dopady do osobní sféry poškozené je třeba považovat za natolik závažné, že zjevně nepřichází do úvahy pouze morální zadostiučinění. Z tohoto pohledu je její nárok adekvátní. Na druhé straně je ale nezbytné zohlednit okolnosti případu, kdy soud nemá za prokázané, že obžalovaný spáchal trestný čin znásilnění, tedy že do sexuálního vývoje poškozené zasáhl až tak radikálním způsobem, a také majetkové poměry obžalovaného. Výše přiznané nemajetkové újmy musí být přiměřená, aby nešlo jen o formální gesto, musí být i reálně a fakticky dosažitelná a nemůže být ve vztahu k obžalovanému zcela likvidační, přičemž musí být zachována alespoň určitá motivační stránka. Tyto podmínky dle názoru soudu splňuje třetina nárokované částky. Soud uložil obžalovanému povinnost nahradit poškozené nemajetkovou újmu v částce 50 000 Kč. Se zbytkem nároku byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání **do osmi dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně, podle § 251 tr. řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 14. ledna 2022

JUDr. Mgr. Jiří Wažík v. r.
předseda senátu